3

SPECVLVM
SIVE
THEORIA
DOCTRINÆ JESUITICÆ:
NEC NON
THEATRVM
SIVE
PRAXIS
JESUITARUM,

AD EVROPAE PROCERES & STATVS.

Continetur, Lector benevole, hoc Opuſculo INDEX Scriptorum, quæ Sophiſticum aculeum Sectæ Jeſuiticæ retuderunt : & ejuſdem artes pernicioſas in vulgus propalarunt; ad dijudicandas hujus temporis turbas, earumq́; authores, valdè neceſſarius.

ANNO M. DC. VIII.

Universitäts Bibliothek München

Ad Bibl. Acad. Land.

AD EVROPAE PROCERES & STATVS

PRÆFATIO.

NON deerunt hauddubiè, Viri Proceres, ex veſtro ſplendidiſſimo Ordine, qui, dum hæc eis legenda offerentur, mirabuntur, cur nos, dum alii ſuis propriis Scriptis rem Chriſtianam illuſtrare ſatagunt, alienorum Operum nudum Indicem in publicum edamus, & ſic alienis quodammodo plumis nos ornare conemur. Notum itaq; omnibus eſſe percupimus, quatuor nos Inſtituti hujus præcipuas cauſſas habuiſſe.

I. Quarum Prima & potiſſima hæc erat, Quòd animadverteremus, magnum hodiè & ſolicitum vulgò deſiderium haberi eorum Scriptorum, quæ contra Jeſuitas ita directa ſunt, ut ipſorum præcipuè ſecretiora conſilia & clandeſtinas machinationes, per quas ad Inſtituti ſui proprium & peculiarem finem hactenus viſi ſunt tendere, detegant, Lectorique ſpectanda exhibeant. Cujus deſiderii nos hanc cauſſam eſſe opinamur, quòd conatuum & molitionum, quibus Factio iſta hucuſq; per univerſam ferè Europam fervidiſſimè incubuit, fructus & eventus hoc potiſſimùm tempore ubique locorum ſe per effecta illuſtriſſima in publicum prodant, & circa Statum præſertim Politicum manifeſtiſſimè deprehendantur: Quorum ea ratio eſt, ut rebus Chriſtianis inſignem aliquam mutationem brevi allatura videantur, quocunque tandem contentionis nixuſque acerrimi eventus evadat. Sic etenim Jeſuitæ jam vires, quas intra hos quinquaginta & ampliùs annos, nobis non animadvertentibus, ſibi compararunt, undiquaque contrahunt, tentant, & contra eos, quos ſibi adverſarios propoſuerunt, incitant, ut ſua importuna inſtigatione Suis tandem pugnandi, His verò ſui defendendi extremam ferè neceſſitatem

impoſituri videantur. Cui audaciæ tantò plus periculi ſubeſt, Quòd, ut jam dictum eſt, hæc eadem Natio in Politiæ æque, immò in hæc ferè magis; quàm in Eccleſiæ negotia ſe ubique ingerat, in quibus nempe ſuas quaſdam peculiares & præſenti rerum Europæarum diſpoſitioni parùm commodas deſignationes ſibi propoſitas habet, ad quas publicum ſtatum reformare & hac ratione hanc Mundi partem ad ſuum arbitrium refingere conatur: Quodque deinceps uſu jam compertum habeamus, Sectæ iſti occulto quodam Dei judicio hoc datum eſſe, ut & in circumveniendo Magiſtratu, & afficienda Republica, ſingulari quodam & hactenus nimiùm efficaci Genio utatur, à cujus vehementiſſima operatione prudentes præſenti confuſioni & perturbato rerum ſtatui non immeritò metuunt & peſſima quæque ominantur. Cùm itaque illorum fervor nihildum remittat, ſed jam eouſque proceſſerit, ut rem inclinatam paullò pòſt præcipitaturus videatur; omniumque oculis appareat, Turbinis, quem moliuntur, tempeſtatem vix quenquam evaſurum: Illi, quorum ab utraque parte quamplurimùm intereſt, quorumque res heîc propriè agitur, in hæc hominum novorum conſilia, eorumque audaces conatus non immeritò inquirunt, operamq; dant, ut priuſquam ad extrema deſcendant, noſſe queant, contra quos, quo jure ſe utrique defenſuri ſint, & pro quibus, quave de cauſſa pugnare, turbataque Republica ſe & liberos cum fortunis ſuis periculo exponere debeant: Cumque intelligant, ſe alterius partis Scriptis aut dictis in tanti momenti negotio non ſatis tutò fidere, aut conſcientiis ſufficienter conſulere poſſe; prudenter faciunt, quòd per contradicentium collationem rei veritatem explorare ſtudeant.

Conſtat autem, Jeſuitas hactenus hoc unicè operam dediſſe, ut Scripta illa, quibus artes ipſorum in publicum produntur, vel publicè aditu prohiberent, vel ſuos ſaltem ab eorum lectione, ſub pœna etiam Excommunicationis, prorſus abſterrerent, ut hactenus illa pauciſſimis innoteſcere potuerint; Cùm contrà ſuorum ſcripturitionem omnibus ubique obtrudant & ingerere conentur, ſicuti hocipſo

anno

anno Antverpiæ Catalogum ediderunt Sectæ ſuæ Illuſtrium, ſic eos vocant, Scriptorum, auctore P. Petro Ribadeneira: eo hauddubie fine, ne quid iſtorum occultum maneret. Etſi autem hocipſum omnibus cordatis ſufficienti indicio eſſe poſſet, & etiam deberet, eos juri ſuæ cauſſæ non ſatis fidere: Nos tamen huic etiam tam aſtutæ arti obviam ire, & Lectori concupiti ac pro temporum ratione perquamutilis Examinis illius liberam & ampliſſimam facultatem (quantum quidem à nobis præſtari poteſt) præbere voluimus: Propoſitis ceu in Tabella non illis ſolummodò Scriptis, quæ præſentium certaminum fervor excluſit, ſed illorum etiam Virorum Judiciis, ſeu potiùs Vatidicis Præſagiis, quibus tum, quando hæc Lojolana Pullities adhuc implumis in lupinis latitabat, aut intra Nidi ſtramenta ſe continebat, has ipſas turbas acutè providerunt, & poſteris ſapienter prædixerunt.

II. Huc ſecundo loco acceſſit ejuſdem Sectæ jactantia, qua in publico & coram aſſcripticiis ſuis hoc tempore gloriari conſueverunt, ſe omnium hoſtium ſuorum ora ita obturaſſe, adeoque conviciſſe, ut nemo ampliùs contra ipſos hiſcere auſit: ut Hæretici & eorum inſelices pulli, illi, inquam, maleſani Politici (hoc autem nomine Rabies illa eos indigetat, qui illorum periculoſas molitiones quocunque modo impediunt, & à Reip. jugulo avertere ſtudent) jam ad extrema redacti ſint, & deſperata conſilia tentare cogantur. Nam ſic apud ſuos videri volunt, Adverſarios, dum ſe ipſis opponunt, hoc magis ex deſperatione, quàm certa aliqua cauſſæ ſuæ fiducia facere, quòd nempe pudefieri nolint. Qua audacia Neronis illud celebratum Stratagema non infeliciter imitantur, qui cum aliquando per ſuos diſpoſitos veredarios de clade, quam exercitus ejus in Germania acceperant, certior factus eſſet, interceptis ſingulari cura omnibus Nuntiis, contrarium in Urbe rumorem ſpargi juſſit, Germanos nempe ſuis auſpiciis devictos eſſe: Quod mendacium ut confirmaret, cum Triumphali ornatu in publicum prodiens ſe Germanicum ſalutari curavit. Hanc ergo Neronianæ frontis revera jam invictam im-

pudentiam ut omnibus manifeſtam redderemus, hunc Scriptorum contra Jeſuitas Catalogum in vulgus emittere decrevimus, nihil omninò dubitantes, quin ii, qui ſeduci nolunt, ex mutua controvertentium collatione ſimulatæ iſtius fiduciæ vanitatem facilè ſint deprehenſuri.

III. Tertiò & illud nos non parum movit, quòd videmus, homines iſtos accuſationes graviſſimas, quibus nunc ubique locorum premuntur, ſub hoc fere prætextu velle eludere, quo videri volunt ab hæreticis, qui corio ſuo à Jeſuitis metuant, hæc ita fingi, ut apud Politicos ipſis odium conflent, & ſic imminens periculum à ſuis ipſorum cervicibus amoliantur. Etſi verò hæc facinorum graviſſimorum, quorum Generatio hæc non à ſuis malevolis aut illis ſtigmaticis Miniſtris, ut imperitis perſuadere conantur, ſed ab integris Nationibus & à ſummo locorum Magiſtratu rea peragitur, excuſatio nimis putida eſt; Ipſi tamen hanc etiam fraudis ſpeciem, neſcio quo noſtratis ſeculi ominoſo fato, practicis ſuis hactenus præcipuè commodam & proficuam experti ſunt, hocque ſmegmate plærorumque oculos ita obleverunt, ut proprio ſenſui ipſique rerum experientiæ fidem vix adhibeant. Hanc igitur nequitiam ut non tam verbis, quàm ipſo facto, redargueremus, in præſenti Catalogo oſtendimus: Non ipſos ſolummodò Hæreticos (quos Jeſuitarum ſacrum robur pro talibus haberi imperat) hanc recentis Monachiſmi Pulliciem, propter Sophiſticam impoſturam, quâ in doctrina fucanda utuntur, acriter inſectari adeoque odiſſe: Sed Catholicos etiam ſaniores eorundem molitiones & ſtudia ubique locorum ſuſpecta habere, eorumque panurgiam propter factiones & turbas, quas in utroque foro excitare conſueverunt, deteſtari: Quibus etiam ejuſdem Gentis avaritia jam ſatis perſpecta variorumque aucupiorum technæ & inaudita artificia, quibus non ſolùm privatorum bonis inſidiantur, ſed etiam Reipublicæ graves exiſtunt, vehementer improbantur. Hæ, inquam, Sectæ illius, hactenus quidem ſplendidiſſimæ, parùm licitæ artes faciunt, ut paſſim non ampliùs eo loco habeantur, quo eos antehac habitos eſſe conſtat, & quo inter nos

adhuc

adhuc haberi cupiunt. Quam exiſtimationis jacturam Jeſuitis etiam id peperiſſe exiſtimatur, quòd obliti Præceptorum Fundatoris ſui Ordinis, perfectionis ſuæ Regulam, & ſecretam diſciplinam, quam ille occultatam cupiebat, ſtatim poſt ejus obitum in vulgus propalarunt: hæc enim Regula cum in plerisq; capitibus hominem nimis evidenter redoleret, aſſumtæ & hactenus obtectæ larvæ preciũ apud vulgus valde imminuit. Deinde, quòd cum Adverſariis in publicum ſcriptionis certamen deſcenderunt, cum iis, inquam, qui ex Catholicorum numero Inſtitutum hoc, ut novum & multa ſingularia habens, inſectabantur. Nam & hoc eis Lojola iſte ſeverè interdixerat; ut qui tanquam verſutus Practicator proſpiciebat, hanc ſcriptionis ventilationem occulta Ordinis vitia publico potiùs conſpectui, & per conſequens etiam deſpectui expoſituram, quàm ut eundem confirmaret: Ideoque tutius fore judicabat, ſi ignarum vulgus in cœca illa novitatis admiratione quocunque modo retineretur. Nec ſanè hominis veteratoriam calliditatem eventus fefellit. Cujus rei indices & locupletiſſimos teſtes nos inter cætera illa etiam Scripta heîc producimus, quæ contra Jeſuiticæ Sectæ Inſtitutum in Galliis olim, & nunc etiam Venetiis aliqua, ab iis emiſſa ſunt, qui Romanam Religionem hactenus uſque ad ſanguinis effuſionem propugnarunt, quique Sectæ huic non tam de dogmatibus litem movent, quàm illorum artes utrique Chriſtianæ Reipublicæ ſtatui pernicioſas arguunt & inſectantur. In quo argumenti genere Gallica præcipuè excellunt, ut cui Nationi experientia hæc permagno conſtitit.

IIII. Tandem ſic judicabamus, è re Reipublica eſſe, ut ad ſingulorum uſum certum quoddam Corpus in publico extet illorum Scriptorum, in quibus præſentium temporum controverſiæ à præſtantibus ingeniis accuratè ventilantur. Quod de iis potiſſimùm intelligi volumus, quorum authores in hac palæſtra ita verſantur, ut rejectis Sophiſticæ & Calumniarum paleis, ipſum rerum nucleum Lectoris palato guſtandum exhibeant: quò ea, quæ religionis veritatem immediatè concernunt, ab iis faciliùs ſecernere queat, per quę

)(4 Sophi-

Sophiſtæ iſti imperitis glaucoma offundunt, ut ſub Religionis pluteo & nunc etiam ſub neſcio cujus monſtroſæ ÆQUIVOCATIONIS pallio, quam in Chriſti & veritatis ejus Scholam impudenter invehunt, cuniculos ſuos ad Rei libertatiſque publicæ muros propiùs adigere poſſint: In quo artium militarium genere Genius Jeſuiticus ita excellit, ut illorum phalangi primæ in eis ubique ab expeditionis hujus Ducibus tribuantur, & jure etiam merito debeantur.

Contra has ergo ut cordato Lectori remedium non deeſſet, Hiſtoriæ Jeſuiticæ illa Scripta neceſſariò adjungenda fuerunt, in quibus prædictarum artium fraudes eo, quo diximus, modo deteguntur; Et ſic re ipſa demonſtratur, quàm vana ſit illa opinio, qua plærịq; imbuti ſunt, & quam Jeſuitæ de ſe ſtudioſe fovent, ac ſi nempe Sectæ hujus ſcriptio prorſus invicta & inſtitutio incomparabilis eſſet, &c. Delegimus autem in hoc genere illa præcipue, quæ contra Bellarminianas controverſias à Viris Doctiſſimis edita ſunt: Propterea quòd hic Scriptor ſupra reliquum Scriptorum Jeſuiticorum vulgus caput ſuum tantum extulit,

Quantum lenta ſolent inter viburna Cupreſſi:

ut ex ipſius Ducis pugna totius cohortis virtus æſtimari queat. Et hæc quidem hactenus de præſentis Inſtituti rationibus monuiſſe ſufficiat.

Cæterùm optandum eſſet, hujuſmodi aliquam occaſionem nobis dari, qua non nudos librorum titulos Lectori ſuæ publicæque ſalutis avido exhibere cogeremur, ſed potiùs ex hiſipſis Authoribus excerptum nucleum ei fruendum præberemus: Collectis nempe & in unum Corpus redactis eorum Scriptis, quorum in hoc argumenti genere eruditio fideſque & ingenium præ aliis elucent: Quale ſane antehac in Galliis quiddam, editis Rupellæ Sex Tomis, tentatum eſſe novimus. Cùm verò Sectæ Ieſuiticæ malitia penitioreſque artes interea per varias eventuum occaſiones ſe longè liberiùs exeruerint, ut ab Ingeniis multò propiùs conſiderari & certiùs notari potuerint, & ſic etiam Scriptorum præſtantiſſimorum numerus non parum excreverit:

creverit: Opus illud hodiè multis minùs ſufficiens videtur, qui etiam in tanta, quæ nunc ſuccrevit, copia accuratiorem delectum inſtitui poſſe atque etiam debere exiſtimant: Talem nimirùm, qui & Lectoris expectationi ſatisfaceret, ſumtuumq; tædium eidem levaret: Et nos quidem in hunc etiam uſum præſentem Sylvam collegimus, ut hujusmodi delectui copioſiorem materiam ſuggereremus. Cùm verò nec hominis, nec loci unius, adeòque ne paucorum quidem experientia ad tale quiddam ex rei dignitate præſtandum ſufficiat: Lectores noſtros, & inter hos Viros præcipuè doctos obteſtamur, ut ex ſuis primùm inſtructis Bibliothecis, ſuorumque etiam locorum experientiâ alios huic Indici Authores poſtmodùm adjungant, ea videlicet ratione, ut ſic conjunctos meliori ordine diſponant, publicoq; uſui exhibeant: Quò tandem ex hac parata copia præſtantiorum delectus tantò faciliùs inſtitui, & in unum aliquod Corpus redigi poſſit. Ubi tamen caveri velimus, ne cum hisipſis Scriptoribus ij confundantur, qui ex profeſſo vel de Anti-Chriſto, vel de Vitis Actisve Pontificum, ſcripſerunt: Speramus enim tale quiddam paulò pòſt ſeorſim in lucem proditurum. Sed & illa Opera huc referri nequeunt, quæ extra Ieſuitiſmi reſpectum contra Doctrinam Pontificiam in genere magno numero ſunt directa, niſi Indicem hunc in immenſum augeri velimus. Deinde illos etiam, quorum authoritate & judicio Typographi hincinde in deligendis materiis utuntur, ſeriò adhortamur, ut & ipſi heîc Eccleſiæ & veritati operam ſuam præſtent, apud illos nempe, in quorum poteſtate res Typographica ſita eſt, ut tale Opus eis ſedulò commendent, ut in quo non ſolùm operæ eximium precium facturi, ſed etiam de Eccleſia & Republica benè merituri ſint.

Quia verò ad tale aliquid elaborandum copioſiſsimo Inſtrumento & ſumtibus non exiguis opus eſt, talibus nimirùm, qui privati hominis facultatum modum excedunt: ad vos iterum, Ampliſſimi Proceres, recurrere cogimur, Chriſti Domini & Eccleſiæ ejus ipſiusque adeò Reipublicæ nomine ſuppliciter rogantes, ut vos, qui in Rei-

publicæ

publicæ luce verſantes ejuſdem beneficiis fruimini, manus heîc nobis auxiliatrices porrigere velitis. Qua in re ſi fortè nonnullos veſtrûm Religionis & Eccleſiæ reſpectus parum moveret, Eos rogamus, ut in publico paullò diligentiùs circumſpicientes hominum iſtorum molitiones propiùs conſiderent: tum, niſi cœci ſint, facilè deprehendent, nullius hominum plus intereſſe, ut hic Jeſuitici Peregriniſmi fervor quocunque modo retundatur, quàm veſtri Ordinis. Neque enim aliud vobis polliceri poteritis, quàm vel Genti huic tempeſtivè ſerviendum, vel cum eadem primo quoque tempore pro libertate eſſe pugnandum. Cùm verò Jeſuitarum vires magna ex parte in falſa vulgi de eorum pietate, eruditione & ſanctitatis perſuaſione, inque artium Jeſuiticarum ignoratione conſiſtant: iis, qui contra hanc Peſtem rem feliciter gerere volunt, ante omnia efficiendum eſt, ut diſpulſa hac publici erroris nebula hoſtes ex his latibulis exturbentur. Id quod nec meliùs nec rectiùs efficietur, quàm ſi ad hujuſmodi alicujus Operis adornationem ſumtus à Magnatibus liberaliter conferantur: Sic enim oſcitabundum vulgus Socios iſtos intus & in cute meliùs noſſe, & periculum ſuum intelligere incipiet, cautiuſque cum peſte illa diſcet converſari, ut non ampliùs ſe per illas picturatas phaleras decipi patiatur, ut pro auro æs ſplendeſcens amplectantur; Et ſic tandem calamiſtratæ Sophiſtices & ÆQUIVOCATIONIS JESUITICÆ fallaces tendiculæ feliciter eludentur. His, inquam, mediis periculum, quod rebus Europæis à Secta perniciosiſſima imminet, poſt Dei benedictionem omnium facilimè à cervicibus noſtris repellemus. Utinam verò Res inter nos publica in utroque foro ita comparata eſſet, ut ne his quidem, apud multos tam odioſis, mediis opus haberemus: Sed cùm Peſtis hæc nos tam acriter infeſtet, Reique publicæ jugulum in utroque foro tanto furore appetat: Cur Pharmacis, quæ Deus ipſe ſuppeditat, ad ipſius honorem noſtramque ſalutem non uteremur? Interim verò cùm hæc illiuſdem DEI Opt: Max: contra has impuras mundi feces juſtiſſima judicia ſint, quæ publicâ impœnitentiâ adhuc pro-

huc provocare & vim illorum contra nos intendere non deſinimus, Is re vera ardentibus votis nobis ante omnia exorandus eſt,ut fatales pœnas, quas ſuper peccata noſtra decrevit,clementer mitiget,authores cohibeat, ſuoque Spiritu corda illuſtret & regat, ut ſinguli ad propriæ vocationis officia ſeriò reſpiciamus, intra ejuſdem limites nos contineamus,& in eadem per ipſius gratiam ita nos geramus, ut Judici aliquando, qui omnibus & gratioſiſſimus & terribiliſſimus imminet, actionum noſtrarum debitam rationem reddere poſſimus. Quodipſum ſi plæriſque perſuaderi poſſet,Piis & prudentibus omnis ſolicitudinis cauſſa adimeretur, noſq; cum reculis noſtris in ipſo, quod dicitur, portu navigaremus. Verùm hæc boni fortè optare poſſunt,præſtare autem præter DEUM nulla creatura poterit. Interim hæc ſunt, de quibus vos, Ampliſſimi Proceres, in præſentia admonitos volebamus,quos DEI Opt. M. tutelæ ad nominis ejus perennem gloriam Reique publicæ diuturnam ſalutem fideliter committimus.

AD IESVITAS.

VOS, qui ſplendido & fucato novæ SOCIETATIS JESU titulo hucuſque ſuperbitis, & ſub hac larva rudiorum & ſimplicium oculos perſtringitis, etiam atque etiam rogamus,ut in hac Cauſſa,quæ DEI honorem & Reipublicæ in utroque foro ſalutem concernit, æquo deinceps Marte nobiſcum congredi velitis. Quod ita futurum eſt, ſi primùm, miſſis Potentiorum præſidiis, litem hanc ad publicam diſquiſitionem remittetis. Deinde,ſi Veſtrates,quibus Scripta veſtra ingeritis, à Noſtratium lectione non ampliùs arcebitis, nec Cauſſæ legitimè libereque dijudicandæ facultatem & occaſionem, quam omnes divinæ & humanæ Leges eis concedunt, ut hactenus conſueviſtis,inpoſterum illis adimetis. Hæ enim non ſtrenuè pugnanti-

gnantium; ſed malè conſciorum Lucifugarum & hoſtis conſpectum fugitantium artes ſunt: in hac utique palęſtra, in qua bonæ conſcientiæ fiducia & animi erecti candor plus valent, quàm vel Alexandri Magni victorioſus Genius, vel univerſa Rhetorum & Dialecticorum ars & ſcientia. De Noſtratibus vobis ſpondemus, quòd, cujuſcunq; etiam ſtatus & conditionis quis fuerit, à lectione veſtrorum etiam ineptorum Librorum arcebitur nemo. Sic enim Cauſſa in publicum producta, non autem, ut hactenus, ſubdolè ſuppreſſa & ſuffocata, coram ſuo competente Tribunali ſiſtetur, & intra legitimos cancellos continebitur: Sic veritas publicè patefiet, liteque juſtè & citra tumultum diremta nocentes & innocentes in publicum prodentur: in hoc quidem ſeculo ab Eccleſia Chriſti ex DEI verbo dignoſcendi & dijudicandi: in futuro verò à Judice omnium juſtiſſimo vel ſervandi vel condemnandi. Nec eſt, quòd nobis propter editos hos Indices iraſcamini, Nobis, inquam, qui veſtros hactenus Indices Librorum Prohibitorum, & Indices Expurgatorios tam patienter tulimus: Antverpianum videlicet illum, Ducis Albani auſpicio typis Plantinianis primùm Anno *1571.* impreſſum, toto Orbe famoſiſſimum: deinde & alterum illum Purgatorium Indicem, quem ſacerrimum Inquiſitionis Officium in Hiſpania per Illuſtriſſ. & Reverendiſſ. D. D. Caſparem Quirogam Cardinalem & Archiepiſcopum Toletanum, tam ſanctæ Officinæ Præſidem, anno M. D. LXXXIV. Madriti edidit, recuſum poſtea Salmuri in Gallia, & alibi: Catalogum item Illuſtrium Religionis Societatis Veſtræ Scriptorum, authore Petro Ribadeneira: Teſtes nempe ad omnem poſteritatis memoriam futuros, quibus artibus, quave fide & candore Veritas hoc tempore reſplendeſcens oppugnata, & pudefacta Hypocriſis contra eandem defenſa ſit. Hiſce valete, ad Rerumpubl. (ſi reſipiſcatis) ſalutem, non perditionem.

SPECU-

SPECVLVM SIVE THEORIA DOCTRINÆ JESIIITICÆ:

CONTINENS

Scripta eorum, qui aculeum ſophiſticum, quo Secta hæc armata eſt, retuderunt, eorundemque fucandæ & corrumpendæ Doctrinæ, torquendi Verbi Dei, falſificandæque Orthodoxæ Antiquitatis artificium Orbi prodiderunt: Idque vel in genere, dum totum Corpus Doctrinæ Jeſuiticæ oppugnant; vel in ſpecie, dum certorum Locorum Doctrinæ Chriſtianæ puritatem contra eorundem fraudes aſſerunt.

BIBLIA SACRA per totum à primo A uſq; ad Ω.

Falſationes Jeſuitarum commiſſas in Patribus perſtrinxerunt Franciſcus Junius in præfatione ſuper Indicem expurgatorium editum Heidelbergæ. Et Joannes Pappus in Præfatione ſuper eundem Indicem editum Argentinæ Anno 1599. in 12.

Conſenſus Jeſuitarum & Chriſtianorum in Doctrina Religionis authore Wilhelmo Bidembachio. Tubingæ Anno 1568. & 1598.

Fides & Doctrina Jeſuitarum Chemnitij. Tomo primo Rupellenſi.

Theologiæ Jeſuitarum præcipua capita ex quadam ipſorum Cenſura Coloniæ Anno 1560. edita: olim per D. Chemnitium; nunc ſtudioſiſſimè recognita per Helvicum Gartſium. Argentinæ Anno 1602. 12.

Lucus Succiſus errorum Pontificiorum per centum & quatuordecim controverſos Fidei Chriſtianæ articulos, authore Conrado Wolffgango Platzio. Tubingæ. Anno 1598. in 8.

Papa non Papa, hoc eſt, Papæ & Papicolarum de præcipuis Chriſtianæ Doctrinæ partibus, iiſq; inter Euangelicæ Religionis & Romanæ Fidei

næ Fidei homines controverſis, Lutherana Confeßio, ex Jure Canonico ſive Papali ac eruditioribus nonnullis authoribus Pontificijs collecta per Andream Oſiandrum. Tubingæ Anno 1599. in 8.

Opera Guilielmi Witackeri contra Bellarminum & Hajum Jeſuitas in hoc genere præſtantißima. Tomo ſecundo Ruppellenſi.

Contradictiones Doctorum nunc Romanæ Eccleſiæ, Indice & teſte Roberto Bellarmino, cum Præfatione D. Joannis Pappi. Argentinæ Anno 1597. in 4.

Sadeëlis contra Turrianum & Arturum Jeſuitas. Morgijs apud Joan. le Preux. Anno 1584. in 8.

Franciſci Junij Animadverſiones ad Controverſiam primam Chriſtianæ Fidei de verbo DEI *ſcripto & non ſcripto adverſus Rob. Bellarminum. Lugdu. Bat. Anno 1600. in 8.*

Fortunati Crellij de re Euchariſtica cum Gregorio de Valentia diſceptatio. Neuſtadij Anno 1586. 4.

Fortunati Crellij de Euchariſtia libri duo oppoſiti totidem libris Gregorij de Valentia. Heidelbergæ Anno 1590. 4.

Eiuſdem Crellij diſputatio adverſus Petri Scargæ librum de Sacramento Miſſæ.

Jacobi Kimedonci de verbo DEI *ſcripto Libri octo: Eiuſdem de verbo non ſcripto libri duo: ubi multa ſolidè contra Bellarminum & alios Jeſuitas diſputantur. Heidelb: Anno 1595. 8.*

Sibrandi Lubberti de Principijs dogmatum Chriſtianorum. apud Ægidium Radæum, Ordinarium Friſiæ Typographum Anno 1594. 8.

Sibrandi Lubberti de Eccleſia lib. VI. collati cum diſputationibus Roberti Bellarmini. Franeckeræ apud Ægidium Radæum Anno 1607. 8.

Sibrandi Lubberti de Principijs dogmatum Replicatio. Frankeræ apud Ioannem in 8.

Daniel Toſſanus adverſus Arturum Jeſuitam, de vocatione Miniſtrorum Eccleſiæ, Heidelbergæ 1587. 4.

Oratio de Jeſuitarum Strophis circa Canonem Scripturarum, & de conſenſu antiquitatis cum Eccleſijs orthodoxis, habita à Dauide Pareo. Apud Vögelin. in 8. 1603.

D. Fuchſij Tuba Academica, qua Patrum antiquorum defenſionem autor liberè audacterq; ſuſcepit, & ad ſanctam, ſobriam, modeſtamq;

ſtamq; in cauſſa Fidei concertationem Pontificios peramanter invitavit. Londini in officina Norton. Anno 1604.

Refutatio Catechiſmorum Jeſuiticorum Chriſtophori Pezelij 2. Tom: apud Harniſianos 1599. 8.

Aurum vitæ Theriacale contra Phreniten Jacobi Gretſeri Jeſuitæ. Francofurti apud Kopff.

Epiſtolæ Jeſuiticæ, & ad eas reſponſiones itidem per Epiſtolas datæ numero 12. de quibuſdam Articulis controverſis, Ambergæ in 8. Anno 1604.

Danielis Chamieri Epiſtolæ Jeſuiticæ. Genevæ apud Petrum de la Roviere Anno 1599. 8.

Tractatus tripartitus Theologicus, de quibuſdam Religionis Chriſtianæ Capitibus ad confutationem Jacobi Gretſeri, in patrocinium veritatis divinæ, & vindicationem D. Ægidij Hunnij, auctore D. Matthia Hohe. Witteberga Berger. in 4. Anno 1604.

Bellum Jeſuiticum Andreæ Chrzaſtovij Lithvani, Baſileæ apud Conradum Waldkirchium. 1594. 4.

Labyrinthus primus Papiſticus reſpondente Matthia Höe Auſtriaco pro gradu Doctoris obtinendo. apud Paulum Helvich Anno 1604. 4.

D. Philippi Marbachij diſputatio de veneratione Sanctorum, & eorum reliquijs, Argentorati apud Bertramum. Anno 1605. 4.

Ioannis Regij diſcuſſiones in Jeſuitas. Francofurti ex Muſeo Ioannis Spieſſij. 1601. 4.

Examen Apologetici, quem Caſpar Schoppius Apoſtata pro libris de Indulgentijs Roberti Bellarmini &c. oppoſuit, autore Friderico Balduino SS. Theologiæ D. Wittebergæ ſumtibus Ioannis Roſen in 4. Anno 1605.

Ad Stanislai Reſcij Miniſtromachiam reſponſio Guilhelmi Philalethæ Oxonienſis. 8.

Simonis Steinij Lomacenſis Jacobus Gretſerus Loiolanæ Societatis Theologus triumphatus, Ambergæ apud Schönfeld in 8. Anno 1605.

Diſputationes Theologicæ duæ, de Purgatorio & Cælibatu Sacerdotum, Philippi Marbachij SS. Theologiæ D. Argentorati apud Bertramum in 4. Anno 1606.

Diſputationes Theologicæ Enchiridio Franciſci Coſteri Jeſuitæ oppoſitæ &c. ſub præſidio Philippi Marbachij Theologiæ D. &c. Argentor. apud Bertram. Anno 1606. 4.

Fides JESV & Jeſuitarum Donathi Gotviſi. Gröslingæ Anno 1573.

Philoſophiæ vel potiùs Sophiſticæ Euchariſticæ Rober. Bellarmini Jeſuitæ pars I. & II. de præſentia Corporis Chriſti, & modo præſentiæ, refutata à Ioanne Angelo Politiano. Ambergæ Schönfeld. Anno 1606. 4.

Ioannis Fabricij Montani pro Chriſti Eccleſia adverſus improbas Fontidonij & Cardilli Hiſpanorum Calumnias in 8. Thomas Curteus Anno 1565.

Vindex Veritatis, Adverſus I. Lipſium libri duo. Prior inſanam eius Religionem Politicam, fatuamq; de Fato & fraude doctrinam: poſterior & Idoli Aſpricollis, & Deæ ligneæ miracula convellit, autore Georgio Thomſono Scoto Britanno. Londini ex officina Nortoniana Anno 1606. 8.

Diſputatio de Sacra ſcriptura contra Robertum Bellarminum & Thomam Stapletonum Jeſuitas Guilhelmi Wittackeri. Herbornæ 1590.

Guilhelmi Wittackeri Angli olim Theologiæ in Academia Cantabrigienſi Profeſſoris prælectiones in Controverſiam de Romano Pontifice adverſus Pontificios, imprimis Robertum Bellarminum. Hanoviæ apud Antonium 8.

Eiuſdem Wittakeri diſputatio de Eccleſia contra Robertum Bellarminum &c. Herbornæ 8.

Eiuſdem Wittakeri prælectiones, quibus tractatur Controverſia de Concilijs contra Pontificios, inprimis Robertum Bellarminum Jeſuitam. Cantabrigiæ 1600. 8.

Eiuſdem Wittakeri Tractatus de Peccato Originis adverſus tres primos libros Thomæ Stapletoni de univerſa Iuſtificationis Doctrina hodiè controverſa. Cantabrigiæ 1600. 8.

Eiuſdem Wittakeri adverſus libros Reſolutionum Thomæ Stapletoni. Londini. folio. 1597.

Theſes de abominatione Miſſæ Pontificiæ propoſitæ à Burchardo Harbart D. Lipſiæ apud Lamberg. Anno 1606. 4.

Tractatus

Tractatio Theologica de Conjugio, in qua ἑτεροδοξία *Roberti Bellarmini & Franciſci Coſteri refellitur, per* Bartholdum Krakevvitz *Nobilem* Rugianum. *apud* Berger. *Anno* 1606. 12.

Diſputationes X. de Verbo Dei ſcripto & traditionibus non ſcriptis propoſitæ Wittebergæ à Leonharto Huttero *SS. Theologiæ D. Anno* 1606. 4.

De Juſtificatione Hominis coram DEO *libri duo oppoſiti Sophiſmatis* Roberti Bellarmini *Ieſuitæ per* Ioannem Piſcatorem. *Herbornæ apud* Chriſtophorum Corvinum *Anno* 1595. 8.

Apodixis Theologica *de Sanctis defunctis honorandis, non invocandis, à* M. Ioanne Schrödero *propoſita. Svvinfurti apud* Caſpar Kemlin. *Anno* 1606. 8.

Apologiæ Catholicæ ſecunda pars, Iudicem Eccleſiæ *demonſtrans, autore* Thoma Mortono *S. Theol. Baccalaureo Anglo. Londini apud* Ioan. Northon. *Anno* 1606. 8.

De myſtico & incruento Eccleſiæ *Sacrificio, adverſus abominandam* Pontificiæ *Miſſæ ſuperſtitionem, ex orthodoxo veteris* Eccleſiæ *conſenſu. Item* Pontificia *Miſſa ex ipſo Canone Miſſæ deſtructa. Autore* Euſebio Altkirchero. *Neuſtadij.* 1591. 4.

Examen *libri primi & ſecundi* Controverſiæ *quintæ generalis à* Roberto Bellarmino *pertractatæ, de Sacramento extremæ unctionis, confectum per* Bartholdum Krakevvitz *Nobilem* Rugianum. *Wittebergæ apud* Seelfiſch. *Anno* 1606. 8.

Matthæi Sutlivij *de Miſſa Papiſtica adverſus* Robertum Bellarminum, *& univerſum* Jebuſæorum *&* Cananæorum *ſodalitium.* 4. *Londini* 1592.

Matthæi Sutlivij *de* Romano Pontifice, *eiuſq; injuſtiſsima in Eccleſia* Dominatione, *adverſus* Bellarminum, *& univerſum* Ieſuitarum *ſodalitium, libri quinq;.* Hanoviæ 1605. 8.

Eiuſdem Sutlivij *de Concilijs & eorum authoritate, adverſus* Bellarminum, *& bellos eius* Sodales, *libri duo.* Londini 1600. 4.

Eiuſdem Sutlivij *de Monachis eorumq; inſtitutis & moribus adverſus* Bellarminum *&c. diſputatio.* Londini. *Anno* 1600. 4.

Eiuſdem Sutlivij *adverſus* Bellarminum *de* Purgatorio *diſputationum liber unus.* Hanoviæ 1603. 8.

Eiuſdem Sutlivij *de vera* Chriſti Eccleſia *adverſus* Bellarminum *alioſq;* Sectæ *Ieſuiticæ* Sodales *liber unus.* Londini 1600.

Eiuſdem Sutlivij de Catholica, orthodoxa & vera Chriſti Eccleſia libri duo contra Bellarmini &c. notas. Londini. Anno 1602. 4.

Joannis Reinoldi Angli de Romanæ Eccleſiæ Idololatria operis inchoati libri duo, in quibus cùm alia multa variorum Papiſmi Patronorum errata pateſiunt: tùm inprimis Bellarmini Gregorijq́; de Valentia calumniæ in Calvinum ac cæteros Proteſtantes argutiæ, pro Papiſtico idolorum cultu diſcutiuntur. Genevæ Anno 1598. 8.

Scripta Ioannis Ivelli Epiſcopi Sarisburienſis adverſus Hardingum, Sanderum, Alanum Copum, Hieronymum Oſorium, Pontacum Burglegalonſem, ex Anglico in La inum verſa, & duobus Tomis edita. apud heredes Comelinianos. 1600. fol.

Locorum communium S. Theologiæ inſtitutio per Epitomen contra Sophiſmata Bellarmini, Autore Luca Trelcatio, cum indice Errorum Eccleſiæ Romanæ. Londini apud Billium in 16.

Examen Præfationis, quam Bavarici Collocutores Protocollo Monachij recuſo nunc auctiorem præfigendam eſſe putarunt: Authore Ægidio Hunnio. Wittebergæ Anno 1602. 4.

Articulus de Eccleſia & huius Capite Chriſto, Itemq́; de Eccleſia Romana & hujus Capite Pontifice Romano ſic pertractatus, ut tam Veterum, quàm novorum Patronorum Sedis Pontificiæ Sophiſmata & argumenta confundatur. Authore Ægidio Hunnio. 1592. 8.

Labyrinthus Papiſticus ſeu diſputatio de Papatu ſemetipſum contradictionibus implicante, Authore & Præſide Ægidio Hunnio 1602. 4.

Examen rationum, quibus Rob: Bellarminus Pontificatum Romanum adſtruere nititur, Authore Philippo Marnixio Sanct Aldegondano. Anno 1602. 8.

Enchiridion controverſiarum, ſeu Index errorum Eccleſiæ Romanæ, unà cum antidoto ex 4. Tomis Diſputationum Rob: Bellarmini excerptus per Conradum Vorſtium. Steinfurti Anno 1604. 8.

Diſceptatio Epiſtolaris Ioannis Magiri Ieſuitæ, & Davidis Parei Chriſtiani Theologi de authoritate divina S. Scripturarum, deq́; abſoluta Eccleſiæ infallibilitate. Vœgelin. Anno 1604. 8.

D. Martini Chemnicij modeſta aſſertio veritatis de Verbo Dei contra Bellarminum Ieſuitam Cardinalem, accommodata ſtudio Laurentij Lælij. Onolsbachi apud Paulum Bohem. Anno 1607. 8.

Tropha-

Trophæum Auguſtinianum de ſacra Scriptura &c. contra omnes noſtri temporis Doctores Pontificios, autore Thoma Vegelino Auguſtano. Argentorati apud Andream Rierſchium Anno 1607. 4.

Exegeſis Diſputationis de Sacrarum ſcripturarum divina & Canonica authoritate adverſus Ieſuitarum Strophas & imposturas. Authore Davide Pareo. Vögelin Anno 1604.

Laurentij Cælij Eccleſiæ Onoldsbacenſis Paſtoris modeſta aſſertio de Verbo Dei in Scripturis Propheticis & Apoſtolicis comprehenſo contra Robertum Bellarminum, Onoldsbachij apud Paulum Bohemum. 8.

I. Philippi Parei, Davidis Filij, Caſtigationes in brevem & maledicam admonitionem Ioannis Magiri Ieſuitæ, ex officina Palthenianа, Anno 1606. Francofurti ad Mœnum.

Academiæ Nemauſenſis brevis & modeſta reſponſio ad Profeſſorum Turnoniorum Societatis, ut aiunt, Ieſu aſſertiones, quas Theologicas & Philoſophicas appellant. Tomo 1. Rupellen. pag. 558.

Academiæ Nemauſenſis expoſtulatio de Ieſuitarum Turnoniorum bis cocta, ut ipſi disertè aiunt, crambe. Tomo. 1. Rupellen. pag. 710.

Colloquium Ieſuiticum toti Orbi Chriſtiano ad rectè cognoſcendam hactenus non ſatis perſpectam Ieſuitarum Religionem utiliſsimum, habitum à Paulo Florenio cum Chriſtiano Franken Philoſophiæ Profeſſore in Cæſareo Ieſuitarum Gymnaſio Viennæ Anno 1578. 20. Ianuarij. Tomo primo Rupellenſi pag. 860.

Edmundi Campiani Ieſuitæ rationes decem, quibus fretus certamen Anglicanæ Eccleſiæ Miniſtris in cauſſa Fidei obtulit: & ad eas Guilielmi Wittakeri reſponſio. Tomo ſecundo Rupellenſi. pag. 1.

Reſponſionis huius ad decem rationes Campiani Defenſio contra confutationem Ioannis Duræi Scoti Presbyteri Ieſuitæ, authore Guilielmo Wittakero. Tomo ſecundo Ruppellen.

Phariſaiſmus vetus & novus; ſive de fermento Phariſæorum & Ieſuitarum Laurentij Humfredi Concio in feſto Cinerum Anno 1582. habita. Tomo ſecundo Ruppellenſi.

Puritanopapiſmi, ſeu Doctrinæ Ieſuiticæ aliquot rationibus ab Edm. Campiano comprehenſæ & à Ioanne Duræo defenſæ Confutatio Laurentij Humfredi. Tomo tertio Ruppellen. pag. 161.

Diſputatio Ioannis Foxij contra Ieſuitas, & eorum argumenta,

quibus

quibus inhærentem Juſticiam ex Ariſtotele confirmant. Tomo tertio Rupp. pag. 987.

De Mediatoris invocatione Theſes Theologicæ, oppoſitæ Ieſuitarum de Mariæ Virginis, Angelorum & hominum mortuorum interceßione erroribus à Ioanne Jacobo Grynæo. Tomo tertio Ruppell. pag. 1003.

Eiuſdem Grynæi diſputatio de Juſtificationis noſtræ cauſsis, Ieſuitarum erroribus oppoſita. Tomo tertio Ruppel. pag. 1006.

Theſes de modo adoptionis, ſeu de Fide Electorum Dei, à doctiſſimo quodam Theologo conſcriptæ, & Ieſuiticis præſtigijs oppoſitæ. Tomo tertio Ruppellenſi pag. 1013.

Theſes de legitima veri cultus DEI ratione, Sophiſticis Ieſuitarum quæſtionibus & reſponſis oppoſitæ. Tomo tertio Ruppellen. pag. 1022.

Davidis Chytræi reſponſio ad Antonij Poſſevini Ieſuitæ & Mylonij cuiuſdam criminationes. Tomo quinto Rupell. p. 1.

Sex Theſes de Sacra ſcriptura & Eccleſia, publicis in Academia Oxonienſi diſputationibus propoſitæ & explicatæ, & defenſæ à Ioanne Raynoldo. Tomo quinto Rupell. pag. 93.

De Juſtificatione hominis coram DEO brevis & ſimplex Demonſtratio ex Scriptis Sanctorum Prophetarum & Apoſtolorum excerpta, & Ieſuiticæ Sectæ cavillis oppoſita. A. G. H. authore. Tomo quinto Rupell. p. 206.

Ioannis Serrani quartus AntiIeſuita ſive pro verbo ſcripto & verè Catholica Eccleſia, adverſus Ioannis Hayi monachi Ieſuitæ commenta & convitia Reſponſionis pars prior. Tomo quarto Rup. p. 1.

Gratianus AntiIeſuita, id eſt, Canonum ex ſcriptis Veterum Theologorum à Gratiano in illud Volumen, quod Decretum appellatur, collectorum, & Doctrinæ Ieſuiticæ, ex varijs iſtius nuperæ Sectæ Matæologorum ſcriptis excerptæ, Collatio, cuiuſdam ſtudioſi veritatis. Tomo quarto Ruppellen. p. 403.

Gratiani AntiIeſuitæ pars altera, id eſt, Canonum ex veterum Theologorum ſcriptis à Gratiano in illud Volumen, quod Decretum appellatur, congeſtorum, & Doctrinæ Ieſuiticæ, ex varijs iſtius nuperæ ſectæ Matæologorum ſcriptis excerptæ, Collatio, in qua præcipuè de Chriſti præſentia in Euchariſtiæ Sacramento, & de Carnis Chriſti manducatione agitur. Tomo ſexto Ruppellen.

Defenſio

Defenſionis vera, Orthodoxæ, veterisq; in Eccleſia ſententiæ de Sacramento Corporis & Sanguinis D. N. Ieſu Chriſti, veraq; in Cœna eius præſentia, contra novum & commentitium Tranſſubſtantiationis dogma, aliosq; errores ex illo natos, libri tres ad Petrum Scargam Ieſuitam, authore Andrea Volano. Tomo quarto Ruppel. p. 745.

Diſputatio de Lectione Veterum ſcriptorum Eccleſiaſticorum contra Ieſuitas, qui Patres dignitate cum conſenſu Bibliorum exæquare conantur, inſtituta publicè duabus vicibus in Gymnaſio Dantiſcano à M. Andrea Frank tum temporis Rectore. Tomo quinto Ruppellenſi pag. 251.

Ad Jacobi Ledeſimæ Monachi novæ Societatis, quam non ſine blaſphemia Societatem Jeſu nominant, libellum: quo probare nititur, divinas ſcripturas quavis paßim lingua non eſſe legendas, & Sacrificium Miſſæ in Eccleſia Chriſti Hebræa tantùm, Græca aut Latina lingua celebrandum: TH. Q. T. *perſpicua & brevis Reſponſio. Tomo quinto Rupell. pag. 259.*

Theſium de Eccleſia, in Academia Mußipontana publicè ab Illuſtrißimo Principe D. Carolo à Lotharingia Cardinale Vademontano, ſub Præſide & Moderatore Luca Pinello Monacho novæ Societatis, quam inſigni cum blaſphemia Societatem Ieſu appellant, defenſarum, TH. Q. T. *perſpicua & brevis Analyſis ac refutatio. Tomo quinto Ruppellenſi pag. 451.*

Theſium de vera & falſa differentia Veteris & Novæ Legis, in Academia Ingolſtadiana à Chriſtophoro Sella Noribergenſi ſub præſide & conſarcinatore Gregorio de Valentia Monacho novæ Societatis, quam inſigni cum impudentia & blaſphemia Societatem Ieſu appellant, defenſarum, T H. Q. T. *perſpicua & brevis Analyſis ac Refutatio. Tomo quinto Ruppell. p. 775.*

Ioannis Serrani Quarti AntiIeſuitæ, ſive de vera veræ Eccleſiæ autoritate, adverſus Ioannis Hayi monachi Ieſuitæ commenta & convitia, Reſponſionis pars altera. Tomo Sexto Ruppellen.

Ad Roberti Bellarmini diſputationes Theologicas de rebus in Religione controverſis Lamberti Danæi Reſponſio. Genevæ. Anno 1596. 8.

Matthæus Dreſſerus de Tranſlatione Imperij Romani in Occidentem, adverſus Rob: Bellarmi: 8. Lipſiæ.

B Anti

AntiTannerus, hoc eſt, Scriptum Apologeticum contra turpiſſima mendacia Adami Tanneri Societatis Antiieſuiticæ monachi &c. elaboratum & publicatum opera Ægidij Hunnij & Iacobi Heilbrunneri. Francofurti *Anno 1602.* 8.

Jacobi Niemojevvski contra Ieſuitas de Eccleſia, & alia eiuſdem opuſcula partim Poſnaniæ, partim Grodzicij edita.

Aſſertiones de Sancta Cruce, deq; uſu ac veneratione imaginum, erroribus Franciſci Coſteri Ieſuitæ oppoſitæ & diſputatæ Argentinæ, Authore & præſide Philippo Marbachio D. Anno 1603. 4.

Apologia Martini Crovitij contra Ieſuitas pro vera & orthodoxa Chriſti, Prophetarum & Apoſtolorum doctrina, Germanicè impreſſa Vilnæ apud Iacobum Markovvitz Anno 1602. 4.

Colloquium de Norma doctrinæ, & Controverſiarum Religionis Iudice, Ratisbonæ habitum inter Theologos Evangelicos & Ieſuitas Anno 1601. Lavingæ Anno 1602. 4.

Gretſerus Triumphatus, hoc eſt, evidens & invicta demonſtratio, Ieſuitas in Colloquio Ratisbonenſi Anno 1601. habito de Norma & Iudice Controverſiarum Fidei, victos & gladio Spiritus S. proſtratos eſſe. opera & ſtudio Andreæ Libavij M. D. Francofurti Anno 1604. 4.

Analyſis Dialectica Colloquij Ratisbonenſis Anno 1601. de Norma & Iudice omnium Controverſiarum Fidei Chriſtianæ, authore Baſilio de Varna. Francofurti 1602. 4.

Cenſura de ſterili & egelida Cenſura, quam Ieſuitæ Moguntini contra Ienenſem diſputationem de Methodo Theologicæ demonſtrationis nuper protulerunt, contra Ieſuiticam diſputandi formam ſpuriam & larvatam, plenam &c. authore M. Ioanne Mülmanno. Witebergæ Anno 1605. 4.

De Controverſijs Religionis hoc ſeculo motis adverſaria quædam ſcripta, in quibus utriuſq; partis diſſidentis argumenta ad Scripturæ divinæ Canonem explorantur, & Ieſuitis potiſſimùm reſpondetur. Conſcripta & edita à Petro Berexaſio Varadinenſis Eccleſiæ in Ungaria Miniſtro, & à Matthia Thoraconymo Patacinenſis Gymnaſij Rectore. Baſileæ Anno 1587.

Hermanni Lignaridi Antidotus contra Scandalum Apoſtaſiæ datum ab ijs, qui ab Eccleſijs Evangelicis ad Papatum deficiunt, unà cum

cum demonſtratione errorum Papatus. Bernæ Helvetiorum apud Ioannem le Preux in 8.

Roberti Bellarmini Societatis Ieſu Theologi Philoſophia Eucharistica de potentia & voluntate DEI ex tertio eius de Euchariſtia libro expoſita à Ioanne Angelo Politiano. Ambergæ. 1604. 4.

Epiſtola Pauli Albutij ad Ieſuitas, in qua de rebus graviſſimis & lectu digniſſimis agitur. Baſileæ Anno 1581. 8.

Ad repetita Fr: Turriani Monachi Ieſuitæ Sophiſmata de Eccleſia & Ordinationibus miniſtrorum reſponſio Antonij Sadeëlis. Morgijs apud Ioannem Le preux Anno 1580. 8.

Locus de verbo DEI ſcripto adverſus humanas traditiones Theologicè & Scholaſticè tractatus ab Antonio Sadeël. 8. Iohan Le Preux. Anno 1584.

De vera peccatorum remiſſione adverſus humanas ſatisfactiones eiuſdem Antonij Sadeëlis. Genevæ Ioan. Le Preux Anno 1588.

Evangelium Romanum, in quo contra Ieſuitas præclarè diſputatur de remiſſione peccatorum adverſus Paparum Indulgentias, autore I. L. Genevæ Anno 1600. 8.

Iſaaci Cheironi ad Porſani Ieſuitæ admonitiones Catholica reſponſio, continens brevem collationem inter Orthodoxos & Pontificios. Genevæ Anno 1601. 8.

AntiChriſti demonſtratio contra fabulas Pontificias & ineptam Rob: Bellarmini de Antichriſto diſputationem: authore Roberto Abbatto Oxonienſi olim Profeſſore. Londini Anno 1603. 4.

De unico Chriſti Sacerdotio & Sacrificio adverſus commentum Miſſæ Sacrificium, Antonij Sadeëlis. Ioannes Le Preux Anno 1588. 8.

Poſnanienſium aſſertionum de Chriſti in Terris Eccleſia Analyſis & Refutatio per Antonium Sadeëlem. Morgijs apud Ioan: Le Preux. 1584. 4.

Speculum AntiChriſti, in quo ipſius priora ſimul & poſteriora tanquam in clara luce ita contueri poſſunt facilè perſpicaces Ieſuitæ cum ſuis diſcipulis, ut de eo conſultare ulteriùs neceſſe non habeant, Confectum & politum in Gallijs à D. Tileno. Typis Roſtochienſibus Anno 1605. 8.

Honorarium Ieſuiticum: hoc eſt, Malleus Eſauiticæ profanitatis, Pelagianæ levitatis, maledicæ garrulitatis &c. excuſus, & ſtrenæ loco Suitis tranſmiſſus à M. Erneſto Zephyrio. apud Zachariam Schurer.

Speculum veræ Eccleſiæ Chriſti, quo Pontiſiciorum errores à Franc: Coſtero Ieſuita in Enchiridio Controverſiarum propoſiti confutantur, authore Franciſco Gomaro Profeſſore Academiæ Lugdunenſ: Hanoviæ Anno 1603. 8.

Speculum Eſauiticum M. Erneſti Zephyrij. Witteberga apud Schurer. Anno 1607.

Commonitorium: ſive amica ad amicum admonitio de Roberti Bellarmini Scriptis ac libris. apud Sebaſtianum Müller Anno 1607. 4.

De Sacra Euchariſtia in quatuor libros diſtinctum Opus, authore Philippo Mornæo Nobili Gallo &c. Hanoviæ Anno 1605. 8.

Catholicus Reformatus Guilhelmi Perkinſi Angli. Hanoviæ Anno 1601. 8.

Ieſuitiſmus novus, hoc eſt, paradoxa & abſurda Ieſuitarum in ſingulis Chriſtianæ Fidei articulis ad veritatem Scripturæ cœleſtis examinata à Chriſtophoro Pelargo D. Francofurti ad Oderam apud Ioan. Thim. Anno 1607. 4.

Apologia pro Eccleſijs Orthodoxis oppoſita Theſibus Ieſuitarum Monaſterij nuper excuſis, hoc titulo, Credo Caluiniſequarum &c. ad diſputandum propoſita à Conrado Vorſtio SS. Theol. D. in Schola Steinfurtenſi. Steinfurti apud Theophil. Cæſar. Anno 1607. 8. item Hanoviæ.

Triumphus Papalis ſuper ſucceſſionem ementitam & conſenſum diſſentientium Pontificiorum & Ieſuitarum, quo liquidè demonſtratur, qua ratione Papæ, Cardinales, Epiſcopi & Ieſuitæ, cum D. Paulo, reliquiſq; Apoſtolis & SS. Patribus conſentiant & concordent. Adjuncta hiſtoria Ieſuitici Ordinis plenaria &c. Conſcripta à M. Elia Haſenmüllero cum præfatione Polycarpi Lyſeri. Francofurti apud Spiſſium Anno 1605. 8.

AntiBellarminus. Refutatio eorum, quæ adverſus Chriſtianam Fidem, pro tuenda Pontificia ſua Religione, Tomis diſputavit quatuor Robertus Bellarminus Ieſuita, à Samuele Hubero SS. Theol. D. Goſlariæ apud Ioannem Vogtium.

Diſputationes AntiGeſauvviticæ de Verbo Dei Scripto M. Ioannis Mülmanni, Wittebergæ apud Clement. Berger. Anno 1607. 4.

De Concilijs Libri Duo poſteriores Elenctici, in quibus totidem libri

libri Roberti Bellarmini Ieſuitæ refutantur, conſcripti à Salomone Geſnero. Witebergæ Anno 1601. 8.

Amandi Polani à Polansdorf Symphonia Catholica Dogmatum hodiernæ Eccleſiæ reformatæ, & veteris Apoſtolicæ Catholicæ. Baſileæ apud Conradum Waldkirch. Anno 1607. 8.

De Norma & Iudice Controverſiarum Religionis tractatus ſcriptus paullò ante obitum à Davide Rungio Profeſſore Witebergenſi Anno 1604. 8.

Roberti Bellarmini libri duo de Sacrificio Romanenſium Miſſatico, Theologicè & Scholaſticè examinati à Leonharto Huttero Profeſſore Witebergenſi. Anno 1604. 8.

Enchiridion Controverſiarum Religionis, quæ hodiè inter Auguſtanæ Confeſſionis Theologos & Pontificios habentur, authore M. Luca Oſiandro &c. Wittebergæ apud Clemen. Berger Anno 1607. 8.

Solida refutatio virulentæ illius Apologiæ, quam adverſus M. Lucam Oſiandrum D. Franciſcus Coſterus Ieſuita nuper edidit, autore M. Luca Oſiandro. Tubingæ apud Philipp. Gruppenbach.

Hohe Seligmachers Ehr/ Chriſtliche rettung vnd gründliche erklärung der hohen Seligmachers Ehr vnſers liebſten Herrn JEſu Chriſti/ in 9. Predigten verfaſt/ wider die Bäbſtiſche Schrifftrichter D. Petrum Caniſium, D. Caſparum Franken &c. Durch Cunradum Wolffgangum Plazium Th: D. Tübingen Anno 1578. 4.

Von dem beſchriebenem Wort Gottes wider die Menſchenſatzung auß dem lateiniſchen Herrn Antonij Sadeels verdeutſcht. Lich durch Wolffgangum Regelium Anno 1604. 8.

Gründlicher Beweiß/ das D. Martinus Luther in allen mit dem Bapſtumb ſtrittigen puncten geglaubet habe das jenige/ was ſtracks nach der H. Apoſtel zeiten in den nachfolgenden 600. Jaren öffentlich iſt geglaubet vnnd gelehret worden. Durch Georgium Mylium D. Wittenberg bey Zacharia Schurer Anno 1606. 8.

Friderici Moſellani Reuteriſcher Strigel vnd außwüſcher wider der Predicanten Latein von Jeſuiten hiebevohr außgeſprengt. Newſtadt an der Hart bey Schramm 8.

Widerlegung der antwort Conrad Vetters Jeſuiters vnnd Thumbpredigers zu Regenſpurg durch Jacob Andreæ/ Anno 1589: Tübingen 4.

Trewhertziges GegenSendSchreiben an vnſere liebe Teutſchen/ inſonderheit der Oſterreichiſchen vnnd vmbligenden Länder etc. So durch die Lehre des heiligen Evangelij einmal erleuchtet/ vnd die Papiſtiſche Grewel abgeleget haben. Durch Georgium Müller der H. Schrifft Doctorn etc. Wittemberg bey Zacharia Schurer Anno 1606. 8.

Warnung für der falſchen Lehr / vnnd Phariſaiſchen Heucheley der Jeſuiter / Lucæ Oſiandri. Tübingen Anno 1569.

Brennende Fackel/ dabey zuſehen / wie weit die Jeſuiter von der Apoſtoliſchen lehr abgewiechen/ M. Iacobi Sartorij. Caſſel Anno 1606. 8.

Der Catholiſche Glaub / Kurtzer doch gründlicher Bericht von den fürnembſten Lehrpuncten der genanten Catholiſchen Religion. Newſtad an der Hart/ bey Niclas Schramm Anno 1606.

Endliche abfertigung der beyden Jeſuiter Chriſtoffen Roſen.

Roſenbuſchen / vnd Georgen Scheerers / darinnen bewie-ſen wird / das den Jeſuitern nicht vngütlich beſchehen / in dem menniglich hohes vnd niedrigen Standes vor jhnen als vor zerſtörern des Religionfriedens / vnd anſtifftern der verfolgung wider die Evangeliſchen Chriſten trewlichen gewarnet worden. Durch Lucam Oſiandrum D. Tübingen Anno 1585. 4.

Rettung der Leichpredigt D. Georgio Müllern gehalten wider einen Bäpſtiſchen Sycophanten / verfaſſet vom Friderico Balduino D. beim Hennig Groſſen. 4.

Schlüſſelbüchlein vom Ampt vnnd nutz der Rechten Schlüſſel zum Himmelreich von Chriſto dem Herrn S. Petro vnd ſeiner Kirchen befohlen vnnd gegeben / ſehr dienlich zuſuchen vnnd zuurtheilen / Vom Georgio Nigrino dem Chriſtoffel Roſenbuſch vnnd George Scheerern / den Jeſuitiſchen Vorfechtern / zum Newen Jare geſchencket. Anno 1587 4

Spiegel reiner Lutheriſchen vnd falſcher Bäbſtiſchen Lehr / verfaſſt durch Georg Stör Pfarrherrn. Leipzig bey Abraham Lamberg Anno 1606. 8.

Ein Chriſtliches Schreiben eines vom Adel / darinnen der vnterſcheidt zwiſchen der wahren vnd falſchen Bäbſtiſchen Religion. Newſtadt an der Hart bey Schrammen 12.

Gründlicher Bericht von vnterſcheidt der genanten Catholiſchen vnd Evangeliſchen Religion Philipp von Marnix / erſtlich Frantzöſiſch beſchrieben / nun mehr verteutſcht. Newſtadt. 8.

Außführliche erklerung vnd widerlegung des Schrecklichen Jeſuitiſchen Fegefewers / wider den Robertum Bellarminum / durch Samuel Hubern. Tübingen Anno 1591. 4.

Beſtendiger bericht auff etliche Fragen / ſo jtziger zeit von den Jeſuiten / fürnemlich in Böhemen / zur Abführung vom rechten Wege / vnd zu ſchützung des Bapſtumbs außgeſprengt / durch Juſtum Theophilum, beim Hennig Groſſen 4.

Erſchreckliche Blutgirige Predigt Petri Scargæ Jeſuiten / ſo er Anno 1601. in der Wilde an das Polniſche Kriegesvolck gethan / mit angehengter Epiſtel Martini

Epiſcopi

Epiſcopi Seccobienſis von der verfolgung in Steyermarck. Danielis Crameri 1602. 4.

Eine Rechte Evangeliſche Predigt auff den Tag der Himmelfarth/zu Dresden gehalten durch Polycarpum Leyſern Theol. Doct. den Jeſuiten zu ehren Publicirt. Voigt 4.

Revocation Predigt Chriſtophori Groſpitſchij weiland Päpſtiſchen Pfarrherrs zu Waldaſchach im Stifft Würtzburg/dariñ er den Römiſchen Rottengeiſtern valediciret. Voigt 4.

Geiſtliche Anatomirung/ das iſt / gründliche / helle/ vnd klare zerlegung/des numehr alten verlegenen/Stinckenden/verſtorbenen/ vnd von den Jeſuitern auffs new auffgeweckten Bapſtumbs. Darinn die grewlichſte Irrthumb / vnd mehr als heidniſche Abgötterey der Romaniſten/ſo die Jeſuiter heutiges tages mit allem ernſt der Zarten Jugendt einzublewen ſich bemühen / für augen geſtellet vnd auß Gottes Wort widerleget worden/ Erſtmals von M. Reinhardo Suſenbeto geſtellt / numehr aber auß dem Lateiniſchen manuſcripto vnſerm geliebten Vaterlandt zu gut in Deutſche ſprach verſetzt durch Gotthardt Artus von Dantzigk. Mülhauſen Anno 1602. 4.

Das VnCatholiſche Bapſtumb in 20. Hauptartickel abgetheilet/ an ſtatt einer Continuation des Regenſpurgiſchen Anno 1601. gehaltenen Colloquij &c. D. Jacobi Heilbrunneri. Laugingen Anno 1607.

D. Matthiaſen Hoe Evangeliſches Handtbüchlein zu rettung der himliſchen Warheit wider das Bapſtumb verfertiget. Leipzig bey Barthel Voigt Anno 1607. 8.

Ein Lutheriſch New Jahr/den Jeſuitern vnſern böſen Nachbaren / auff der Pommerſchen vnd Märckiſchen grängzen verehret / Darinn außführlich gemacht wird/ 1. Das die Papiſten keinen wahren Gott haben. 2. Das ſie weniger dann nichts von der heiligen Schrifft halten. Durch Danielem Cramerum Anno 1597. in 4.

Claua oder Geiſtlicher Fauſtkolben vnſers Herrn Jeſu Chriſti / darmit die Papiſten / welche die Geiſtlichen Kirchengütter wollen erſtattet haben / zurück zutreiben etc. in Teutſche Reimen gebracht durch M. Ludovicum Rechtenbach/Erfurt bey Birnſtil.

Miſſal.

Miſſale Romanum, oder Römiſcher Meſſkram/ außgelegt vnd ergründet durch Wolffgang Muſculum/ jtzo verdeutſcht durch einen liebhaber der Catholiſchen warheit. Newſtadt an der Hart bey Schrammen. in 8.

Wolgegründeter Beweiß von der Volſtendigkeit vnd Volkommenheit der heiligen Bibel / contra Ioannem Uberum Jeſuitam, D. Danielis Crameri. Wittenberg Anno 1603. in 4.

Zwo Chriſtliche Predigten: Eine von den guten Wercken/ Die ander von der Rechtfertigung des armen Sündigen Menſchen / gehalten zu Prage in Böhmen durch Polycarp. Leyſern D. Leypzig bey Voigt Anno 1607. in 4.

Taffel von vnderſcheidt der Religion Philippi Marnixi von Aldegonda. in 8. Newſtadt an der Hart Anno 1603.

Catechiſmus Guilhelmi Perkinſi weiland diener der Kirchen in Engellandt / verteutſcht vnd in druck verfertiget durch Wolffgang Mayern diener des Worts zu Baſel. bey Jacob Trew Anno 1606. in 8.

Gute Jeſuitiſche Newe zeitung/ vnd Vrſachen / warumb Vieltauſent gutherztiger Lutheraner / Calviniſten/ Zwinglianer/ vnd andere Newe Sectengenoſſen/ ſich zur alten Catholiſchen Kirchen widerumb begeben / was für glaubens bekentnuß ſie fur Gott vnd der Welt thun müſſen/ vnd noch zuthun willig ſein ſollen / ein weinig durch die Hechel gezogen/ zu beſtetigung der Warheit/ vnd endteckung der Lügen. Durch Baruch Molitoren. Leipzig Anno 1604. in 8.

Erklärung Baptiſtæ Bugnet geweſenen Barfüſſer-Münchs zu Paris/ warumb er von der Bäpſtiſchen zu der reinen Lehre des Evangelij getreten / auß dem Frantzöſiſchen verteutſcht / Newſtadt bey Niclas Schram Anno 1605. in 4.

Examen vnd Inquiſition der Papiſten vnd Jeſuiten/ das iſt / gründliche vergleichung oder gegenſatz von einhelligkeit der Lehre Jeſu vnd Jeſuiter / Darbey Keyſers Friderici III. Reformation von Notturfft Teutſcher Nation. Durch Maximilian Philon von Trier. Franckfurt am Mayn. Anno 1605. in 4.

C Flagella-

Flagellatio Jeſuitica. Jeſuitiſche Lehre vom freywilligen Creutz der Geißlung etc. außführlich vnd gründlich abgeleinet durch D. Jacob Heilbrunneern/ bey Sebaſtian Müllern zu Laugingen Anno 1607. in 4.

Extract vnd kurtzer warhafftiger bericht vom Colloquio zu Regenſpurg/ Auch was nach endung deſſelben/ mit Conrad Vettern Jeſuiten/ von wegen ſeiner wider Herrn Doctorem Lutherum außgeſtrewter ſchändlichen ſchmehebüchern daſelbſt gehandelt iſt. Durch D. Danielem Cramerum. Stettin Anno 1602. in 4.

Apologia oder Verantwortung der Evangeliſchen Kirchen Lehr vnd Bekantnuß/ von den drey erſten Articuln vnſers Chriſtlichen glaubens/ wider das Jeſuitiſche läſterbüchlein zu Münſter in Weſtphalen getrücket/ vnterm Titul des Calviniſchen Credo, etc. durch Conradum Vorſtium S. Theologiæ Doct. vnd Profeſſorn zu Steinfurt. Getruckt zu Steinfurt durch Theoph. Reiſer im Jahr 1607. in 8.

Predicanten Teutſch/ das iſt/ Teutſche vnd ſatte erklärung auff Hermann Joſemans vngereimete Reimen/ vnd vngeſchickte Fragen. Getruckt im Jahr 1608. in 8.

Apologia/ das iſt/ Verantwortung der warhafftigen Lehre vnd des Vhralten Chriſtlichen Glaubens/ welchen gelehret haben die Propheten/ Chriſtus/ vnd die Apoſteln/ Wider die falſche Lehre/ vnd newen Glauben/ welchen der Römiſch Bapſt lehret/ vnd die newen Münche die Schwartzen Jeſuiter mit jhrem Geſchwätz beſchützen/ vorhin durch Martinum Krovicium Polniſch beſchrieben/ jetzunder auß dem Polniſchen in Teutſch verfertigt/ durch Cyriacum Mollerum Leutſchovium. Gedruckt zur Wilda in Littawen beim Jacob Markowitz Anno 1602. in 4.

Poſtilla/ oder außlegung der Sontags Evangelien vnd anderer Feſt der Allgemeinen Kirchen/ durch das gantze Jahr/ zur Lehr vnd Vnterweiſung in allen Artikeln des Chriſtlichen Glaubens/ fürnemlich wider eine Jeſuitiſche Poſtille/ durch Gregorium Zarnovitam in Polniſcher ſprache geſchrieben/ vnd auß dem Polniſchen ins deutſche gebracht. Amberg im Jahr 1603. in fol.

Apolo-

Apologia major, id eſt, Defenſio veræ doctrinæ, & fidei antiquiſſimæ, quam Prophetæ, Chriſtus Dei Filius, & Apoſtoli docuerunt: contra falſam Doctrinam & Fidem novam, quam in ſuis Eccleſijs profitetur Papa Romanus, & quam ſua ſtridula garrulitate novi Monachi, atri Ieſuitæ, & alij his ſimiles, mordicus defendunt: ſcripta olim à Martino Krovicio Polonicè: impreſſa Vilnæ Anno 1584. Item 1604 in 4.

Poſtilla, ſive Explicationes Evangeliorum Dominicalium, & ſolennium Feſtorum per totum annum Eccleſiæ Chriſtianæ Catholicæ; & ad erudiendos ſimpliciores in doctrina & Articulis Fidei Chriſtianæ utiles: & ad patefaciendos evitandosq́ Doctores contrarium profitentes neceſſariæ: conſcriptæ Polonicè per Gregorium Zarnovitam; & ſecundò editæ Vilnæ Anno 1597. in fol. Ubi poſt ſingulas ferè Homilias, Errorum Ieſuiticorum, & adverſus Evangelicos Calumniarum Refutatio annexa eſt.

Defenſio Poſtillæ Evangelicæ, id eſt, Reſponſio ad Apologiam Ieſuiticam Cracoviæ non ita pridē excuſam: in cuius Reſponſionis priore parte continentur decem Conciones oppoſitæ ſex Concionibus Apologiæ Ieſuiticæ: in poſteriore habetur ſufficiens demonſtratio defenſioq́ Veritatis Evangelicæ, in prædicta Apologia oppugnatæ, Polonicè edita ab eodem Gregorio Zarnovita. in fol.

Catholicus Stanislai Ranizovij Miniſtri Ieſu Chriſti, oppoſitus Evangelico D. Stanislai Grodzicij Societatis Ieſu Presbyteri, Polonicè editus Anno 1606. in 4.

THEATRVM SIVE PRAXIS IE-SUITARUM CON-TINENS

Præcipuos libros & Authores, qui Sectæ Jeſuiticæ originem, progreſſus, vitam, leges, res geſtas, pernicioſasq; artes hiſtorice deſcripſerunt; eorundemque ſecreta & peculiaria, quæ præter reliquos Religioſos habent, in vulgus propalarunt.

BIBLIA SACRA, & in his præcipuè Proph. Daniel Cap. XI. & XII. Joël Cap. 1. 2. 3. Matth: 24. Luc: 21. Actor: 20. 2. Theſſ: 2. 1. Timoth. 4. 2. Timoth. 3. 2. Petr: 2. Epiſt: Judæ. Apocalypſis Johannis per totum, præcipuè tamen Cap. 9. 16. 19. &c.

Catechiſmus ſive Praxis Ieſuitarum: Cuius libri tres Gallicè primùm editi, deinde in alias linguas translati: Germanicè impreſſi Freiſtadij Anno 1603. in 8.

Hiſtoria Ieſuitici Ordinis, in qua de Societatis Ieſuitarum autore, nomine &c. tractatur: conſcripta à M. Elia Haſenmüllero, & Claudio Aquavivæ Ordinis hujus Generali oblata. Francofurti 1595. in 8.

Introductio in Artem Ieſuiticam Gabrielis Bariaci Lermei, Nobilis Volcæ. Anno 1599.

De Fratribus Ieſuitis, eorundemq; diſcipulis conſultatio gemella; altera Caroli Molinæi: altera Ponti Tyardæi Epiſcopi Cabellonij in Gallia.

Ingenua & vera Oratio à Senatore quodam Catholico ad Chriſtianiſſimum Francorum Regem perſcripta, de eo, quod poſtulatur: ut Ieſuitæ reſtituantur in Regno Galliæ: illuſtrata Scholijs, lectu digniſſima. Lugduni Batavorum Anno 1603. in 8.

Actio

Actio Arnaldi Advocati Pariſienſis in Ieſuitas pro Academia Pariſienſi. Lugduni Batavorum Ioannes Paëtſius & Ludovicus Elzevirius Anno 1594. in 4. & in 8. Anno 1595. Pariſijs.

Actio Equitis Poloni in Ieſuitas prima Anno 1591. in 4.

Conſilium de recuperanda & impoſterum ſtabilienda pace Regni Poloniæ ad Regni eiuſdem Proceres, converſum ex Polonico in Latinum. Anno 1607. in 4.

Plagæ Regiæ ſecunda pars, quam rectè aliquis Theatrum Ieſuitiſmi dixerit.

Edictum Eliſabethæ Reginæ Angliæ contra Ieſuitas Anno 1602.

Moderni Regis Britanniæ Edicta in Ieſuitas.

Decreta Venetorum contra Ieſuitas.

Benedicti Ariæ Montani Hiſpani Iudicium & Vaticinium de Ieſuitis, eorumq́ grandi Myſterio, aliquando revelando. Lugduni Batavorum cum alijs Opuſculis impreſſum Anno 1603. in 8. Vide ſuprà, Ingenua & vera Oratio ad Chriſtianiſsimum Galliarum &c. Item Benedicti Ariæ Montani Hiſpalenſis Commentationem de varia Hebraicorum librorum ſcriptione & lectione: mox poſt Præfationem præfixã Biblijs Hebraicis cum verſione Latina interlineari, editis Antverpiæ in Officina Chriſtoph. Plantini An. 1584. in fol. pag. 11. colum. 1.

Ioannis Paſſeratij Præfatio in Diſputationem de Ridiculis. Lugduni Batavorum apud Ioannem Paëtſium & Ludovicum Elzevirium in 4. Anno 1594. & in 8. Francofurti apud Ioann: Lechlerum 1595. & Lutetiæ apud Mamertum Patiſſonium Typographum Regium in Officina Roberti Stephani Anno 1594. in 8.

Iacobi Amboſij Academiæ Pariſienſis Rectoris Ampliſsimi, & Regij Medici, Orationes duæ in Senatu habitæ, pro univerſis Academiæ Ordinibus, in Claromontenſes, qui ſe Ieſuitas dicunt, 12. Maij & 13. Iulij Anno 1594. Pariſijs apud Iamet. Mettayer & Petrum Huillier Anno 1594. in 8.

Oratio Clariſsimi & celeberrimi Philoſophiæ & Medicinæ Doctoris Cæſaris Cremonini Centenſis contra Ieſuitas, habita Paduæ.

Myſteria ſive ſecreta Ieſuitarum latinè edita, & Germanicæ editioni Orationis Arnaldinæ adjuncta.

Aſſertio Veteris ac veri Chriſtianiſmi adverſus novum & fictum Ieſuitiſmum ſeu Societatem Ieſu, authore P. Boquino Biturige. Tomo primo Rupellen. p. 139.

Characterum Ieſuitarum, id eſt, Notarum ex Prophetis, Apoſtolis, Apoſtolicisq; Viris per Centurias collectarum, quibus novæ Societatis, nomen Ieſu falsò ſibi tribuentis, facies & artes ad vivum depictæ repræſentantur: Centuria Prima. Tomo ſecundo Ruppellenſi.

Characterum Ieſuitarum Centuria Secunda. Tomo tertio Ruppellenſi pag. 1030.

Characterum Ieſuitarum Centuria Tertia. Tomo tertio Rupell. pag. 1052.

Characterum Ieſuitarum Centuria Quarta. Tomo quarto Rupellenſi. p. 1116.

P. Ærodij Quæſitoris Andegavi de Patrio Iure ad Filium Pſeudo Ieſuitam. Pariſijs apud Ieremiam Perier Anno 1594. item Anno 1597. in 12.

Vita Ignatij Lojolæ Petri Ribadeneira, Scholijs illuſtrata à Chriſtiano Simonis Litho Anno 1598. in 8.

Simonis Lithi Reſponſio ad Apologiam Gretſeri. Appendicula de Apologia Ieſuitarum ad Regem Galliæ cum Reſponſo, Regis nomine dato Ieſuitis.

Epiſtola ad Iacobum Gretſerum ex Societate Lojolana Græcè exarata à Simone Steinio, qua reſpondetur Conſolationi Gretſerianæ ad eundem Steinium ſcriptæ ob reditum Ieſuitarum in Galliam &c. Heidelbergæ Typis Vœgelianis Anno 1604. in 4.

Reſponſio altera ad alteram Iacobi Gretſeri Romanenſis Theologi & Ieſuitæ Apologiam quinq; libris comprehenſam, pro Vita Ignatij Lojolæ, Hiſpani quondam militis & Sacerrimi Ieſuiticæ Societatis fundatoris, illuſtrata Scholijs Simonis Lithi 8. Heidelbergæ Anno 1603.

Reſponſio ad libellum quendam famoſum, Catholicæ admonitionis prætextu in vulgus ſparſum. Londini apud Robertum Barker Anno 1606. in 4.

Simonis Steinij Iacobus Gretſerus triumphatus in felicem defenſionem narrationum de vita ac miraculis Ignatij Lojolæ &c. Heidelbergæ apud Vœgelin. Anno 1605. in 8.

Apologetica Epiſtola Laurentij Humfredi ad Robertum Dudlæum Cancellarium Academiæ Oxonienſis. Tomo tertio Ruppellenſi pag. 1.

Eiuſdem Laurentij Humfredi de Praxi Romanorum Pontificum,

& Le-

& Legatione Ieſuitarum in Angliam admonitio. **Tomo tertio Ru-** *pellen. pag. 55.*

Vide omnino Ioannem Wolffium Tomo ſecundo Memorabilium, Centenario decimo Sexto. Anno 1540. p. 478. & ſequentibus. Item Anno 1557. pag. 707. Anno 1560. pag. 804. Anno 1578. pag. 906. Anno 1597. pag. 1044. Anno 1598. pag. 1059. & ſequent.

M. Eliæ Haſenmülleri Iejunium Ieſuiticum, Francofurti ad Mœnum. Ioan. Spiß. 1595. in 8.

Remingini Nauntelij Angli Rationale Ieſuiticorum. Gerardus Peſſus. Anno 1595. in 8.

Hiſtoria perſecutionis in Styria & Carinthia, cuius præcipui authores fuerunt Ieſuitæ: Amandi Hanaveri Cariovillani in 4. 1601.

De Inquiſitione Hiſpanica Orationes Septem, ex narrationibus Reginaldi Conſalui Montani. Heidelbergæ editæ Anno 1603.

Cenſura Facultatis Sorbonæ ſuper Ieſuitas Anno 1554. 1. Decemb. ad inſtantiam Noë Bruslardi Procuratoris Regis Galliarum. Citatur in Oratione Ingenua ad Regem &c.

Hiſtoria de mappa mundi Papiſtica edita in Gallijs Anno 1567. Gallicè ſub nomine M. Frangidelphe Eſchorſe Meſſes. In quo libro Ieſuitæ breviter quidem, ſed ad vivum pinguntur. in 4.

Caroli Molinæi IC. Pariſienſis Conſilium ſuper commodis vel incommodis novæ Sectæ Ieſuiticæ, cum alijs quibusdam non diſsimilis argumenti Opuſculis Molinæi editum Genevæ 1605.

Caroli Molinæi IC. & in Supremo Pariſienſi Senatu antiqui Advocati Conſultatio: An Ieſuitæ ſint recipiendi in Regno Franciæ, & admittendi in Univerſitate Pariſienſi, impreſſa Anno 1594.

Caroli Molinæi Franciæ & Germaniæ IC. Conſilia duo. I. Super facto Concilij Tridentini. II. Super commodis vel incommodis novæ Sectæ Ieſuitarum. Bernæ Anno 1606. in 8. 615.

Ieſuitas ſingulares SS. Pontificiæ Majeſtatis hoc tempore vindices falsò & fruſtrà negare, Papam Ioannem VIII. fuiſſe fœminam. Anno 1597. in 4.

Actio in Henricum Garnetum Societatis Ieſuiticæ in Angliæ Superiorem, & cæteros, qui proditione longè immaniſsima Sereniſſ: Britanniæ Magnæ Regem, & Regni Angliæ Ordines pulvere fulminali è medio tollere conjurarunt, &c. Londini excudebat Ioan. Norton, Sereniß. R. M. Typographus Anno 1607. in 4.

Simonis

Simonis Steinij Oratio de horribili proditione, contra Sereniſſimum Britanniæ Regem, Ieſuitarum ſuaſu, intentata, habita in præſentia multorum Principum, Comitum, Baronum, Nobilium &c. Heidelbergæ Anno 1606. in 4.

Tragœdia Anglicana, ſive de nuperæ Anglorum quorundam contra Regem & Regnum conjurationis initio, progreſſu & fine narratio. Anno 1606. in 8.

De ratione & via Regiones Septentrionales ad cultum Sedis Romanæ reducendi, auctore Iona Henricſonio Meldorpiano Ditmarſo in 8.

De Statu Religionis in Germania Conſilium Romæ habitum.

Artes Pontificiæ & machinationes miræ Romæ deprehenſæ, & Principibus Germanis detectæ.

Diſſertatio de fide Hæreticis non ſervanda, ex Decreto Concilij Conſtantienſis, habita per litteras inter Ieſuitam Antverpianum, & Danielem Plancium. Apud Cornelium Nicolai Amſterodami in 8.

De manifeſtis Mendacijs ſparſis à Coſtero Ieſuita, vide Georgij Douſæ Iter Conſtantinopolitanum, editum Lugduni Battavorum Anno 1599. ubi de fraudibus & impoſturis Ieſuitarum graviter diſſeritur à pag. 42. ad pag. 69.

Apologia Catholica; in qua ſcelera, quæ Ieſuitæ & Pontificij alij Proteſtantibus impingunt, ferè omnia ex ipſorum Pontificiorũ teſtimonijs diluuntur. Tomus 1. de notis Eccleſiæ, Authore Thoma Mortono. Hanoviæ Guil. Antonius Anno 1605. in 4.

Lutherus Θεόσδοτος: *Oratio mendacijs Papiſtico-Turcici cuiuſdam Ieſuitæ &c. oppoſita, ſcripta à Ioan: Simonio Rhetorices in Academia Roſtochienſi P. P. Roſtochij Anno 1606. in 4.*

Ad Regem Galliæ de cura, quam Majeſtas Regia adhibere debeat in vita tuenda, præcipuè contra Ieſuitas, Gallicè. Amſtelrodami Anno 1603. in 8.

Literæ myſticæ de Conſpiratione nuperâ, cum revelatione myſticarum technarum, quas tractant Ieſuitæ, operâ cuiuſdam è Militibus Mauricij ſcriptæ ad Fratrem Ioannem Buſcherum, cum Examine Indicis Expurgatorij, Gallicè. Anno 1603. in 8. per M. D. L. F. Lugduni Batavorum.

Stupenda Ieſuiticæ Sectæ miracula, perpetuæ poſteritati conſecranda. Anno 1607. in 4.

Apolo-

Apologia brevis pro Republica Veneta, contra Fulmen Pauli V. Papæ, in qua Ieſuitæ nominantur Quinta Eſſentia omnium Monachorum.

Simonis Steinij Lomacenſis Orationes duæ: Prima de nefario facinore per Sicarios Venetijs perpetrato in M. Paulum Venetum Theologum. Altera de duobus Brevibus à Paulo V. Pontifice ad Romano-Catholicos in Britannia miſsis, apud Cambierum. in 8.

De ſtudijs IESVItarum abſtruſioribus Relatio. Anno M. DC. VIII. in 8.

Pro Defenſione Tertia Fœderatorum, contra Appendicem Diſputationis Theologicæ, De fide Hæreticis ſervanda, Martini Becani Eſauitæ Moguntini, & eximij SS. Theologiæ & fidei publicæ Decoctoris, ad aſserendam, contra Pontificum & Ieſuitarum perfidiam, rebellionem & tyrannidem ſacram, Regum & Principum Fidem & Majeſtatem: Cui acceſserunt Principum aliquot & Rerumpubl. contra Concilium Tridentinum vatidicæ ſententiæ & Proteſtationes. Amſtelrodami Bonaventura Elzevirius, M. DC. VIII. in 8.

Catechiſmus oder gründlicher Bericht von der Lehr vnd Leben der Jeſuiten. Erſtlich in Frantzöſiſcher ſprach beſchrieben / Nu aber verdeutſchet. Freyſtadt im Jahr 1603. in 8.

Hiſtoria Ieſuitici Ordinis, das iſt/gründliche beſchreibung des Jeſuitiſchen Ordens vnd jhrer Societet: Darinnen von dieſer Geſellſchafft Stiffter/ Namen / Graden / Dignireten/ Empvern/ Zunemen/ Leben/ Gelübden/ Privilegien/ Wunderthaten/ Lehr vnd Sterben etc. gehandelt wird. durch Eliam Haſenmüllern Lateiniſch beſchrieben/ durch Melchiorem Leporinum verdeutſcht. Franckfurt am Mayn. 1594. in 4.

Ieſuiticum Jejunium Haſenmülleri verdeutſcht/durch D. Polycarpum Lyſerum, vnd in druck gegeben durch Melchior Leporinum / Predigern zu Braunſchweigk / Franckfurt am Mayn durch Johan Spieſſen/ Anno 1596. in 8.

Prob der Jeſuiter nach Römiſchem Schrott vnd Korn. Rhemingini Nauntelij Dani. Anno 1595. in 8.

Gründlicher bericht/welcher geſtalt die Jeſuiten/mit den Bäbſten/Prælaten/ Fürſten/ Gemeinem Volck / der Jugend / auch mit ſich ſelbſt vntereinander vmbzugehen pflegen / M. Georgij Heckelij in 4. Franckfurt am Mayn Anno 1596.

Chriſtlicher Sendbrieff an die Evangeliſchen Chriſten in Lieffland/Polen/Preuſſen/Littawen/ Churland/ vnd anderen Provintzen / Das Sie jhre Kinder in der Jeſuiten Collegia nicht ſchicken ſollen. D. Georgij Mylij in 4. Anno 1596. Ienæ apud Donatum Richtzenhan. Item apud Abrahamum Lambergum Lipſiæ Anno 1597. in 4.

Jeſuiter Spiegel D. Heilbrunneri zu Laugingen Anno 1601. in 4.

Wolmeinende Warnung an alle Chriſtliche Potentaten vnd Obrigkeiten wider des Babſts vnd ſeiner Jeſuiten hochgefährliche Lehr vnd Practiken/ auß Bäbſtiſchen vnd Jeſuitiſchen Büchern gezogen. in 4.

Triumphus Ieſuiticus/ Kurtzer vnd warhafftiger bericht/ was für ſpott die Jeſuiter bey dem jüngſt gehaltenem Colloquio zu Regenſpurgk eingelegt/nebenſt Verantwortung der Reviſorum vnd Notariorum Proteſtirenden theils / wider der Jeſuiten ehrrürige beſchüldigung. zu Tübingen Anno 1603. in 4.

Gründ-

Gründliche beſcheidenliche Verantwortung auff Johannis Piſtorij Nidani Ehrenrürige Schrifft/ das Colloquium zu Regenſpurgk betreffend/ durch Jacobum Heylbrunnern D. geſtellet. Augſpurg beim Sebaſtiano Mylio in 4.

Revelatio AntiChriſti, mit angehengtem bericht vom auff vnd herkommen des newen Jeſuiter Ordens. Danielis, Crameri Franckfurt am Mayn Anno 1603. in 4.

Wahre abconterfeyung der ſchedlichen vnd erſchrecklichen Sect der Jeſuiter/ mit angehängter Warnung an die löbliche Teutſche Nation/ ſich vor jhrer verborgenen liſt vnd gifft zuhütten in 4. Anno 1595.

Purgatorium oder Poliermühle/ des Nagelnewen Jeſuiter Spiegels/ welchen jnen die Maulböſen Jeſuiten zu Braunßberg ſelbſt in jhrer eigenen werckſtatt gemacht vnd geſchmiedet haben/ zur Verantwortung D. Danielis Crameri geſtellet durch Petrum Göbiccum. Leipzig 1603. in 4.

Warhafftige beſchreibung der ſchrecklichen Verrätherey/ wider die Königl. Mayeſt. derſelben Gemahl vnd Jungen Printzen/ſampt dem gantzen Perlament zu Londen in Engellandt fürgenommen/ mit Kupfferſtücken/ durch Theodor. vnd Jſrael de Bry Gebrüder. Franckfurt Anno 1606. in 4.

Ernſtlich Mandat des Großmechtigen Königes zu Groß Britannien etc. die außbannung der Jeſuiten/ Seminariſchen etc. auß jrer Königl. Mayet. Königreichen/ Herrſchafften/ vnd Gebieten. Simon Lithi im Jar 1606.

Jeſuita Ovillis pellibus exutus, oder/ der Jeſuiter außgezogener Schaffspeltz/ darinn die Schaffslarua vermeinter groſſen heiligkeit allen Jeſuiten abgezogen/ vnd jr eigener reiſſender Wolffspeltz angelaſſen wird/ allen löblichen Ständen/ Städten/ vnd Gemeinen in Weſtphalen/ zu hochnötiger erinnerung geſtellet/ durch M. Hermannum Münſterum Oſnaburgenſem. Wittenberg 1603. in 8.

Trewhertzige vermanung/ der Pfältziſchen Kirchen/ an alle andere Euangeliſche Kirchen in Teutſchlandt/ Das Sie doch die groſſe gefahr/ die jnen ſo wol/ als vns/ vom Bapſtumb fürſtehet/ in acht nemen/ vnd die inheimiſche vnnötige/ oder ja nunmehr gnugſam erörtterte

Streitte/dermal eines Chriſtlich vnd Brüderlich mit vns auffheben vnd beylegen wollen. Sampt einem kurtzen Außzug der Warnung vor der Jeſuiter blutdürſtigen anſchlägen/ſo im Jahr 1585. zu Tübingen in druck gegeben worden/ durch Lucas Oſiander D. Newſtadt/ Anno 1606. in 4.

Summariſche antwort auff den heilloſen Beichtſpiegel Frantzen eines Römiſchen Cardinals vnd Meerlendiſchen Biſchoffs zu Olmitz/M. Joan. Mülmanni / Wittemberg Johan Schmidt Anno 1607.

Der heiligen Hiſpaniſchen Inquiſition etliche entdeckte vnd öffentlich an tag gebrachte Rencke / durch Reginaldum Conſalvum Montanum. Heydelberg Anno 1569. in 4.

Chriſtiani II. Churfürſten zu Sachſen Schreiben an Ertzhertzog Matthiam, wegen der Oſterreichiſchen Stände/ Dreßden den 6. Octobris Anno 1608.

Friderici Churfürſten am Rhein/vnd anderer fünff Fürſten deß Reichs Schreiben/ an Ertzhertzog Matthiam, wegen der Oſterreichiſchen Stände/ den 26. Octobris Anno 1608.

Hiſtoriſche Beſchreibung der ſchändlichen vnerhörten JeſuiterThat / welche ſie freventlich begangen an dem Monumento vnd Begrebnuß deß Hochberümbten Keyſers LUDOVICI V. Imperatoris Bavari.

Von der Jeſuiten geheimeſten Sachen/kurtze Relation, auß dem Lateiniſchen verdeutſcht/im Jhar Chriſti 1608. in 8.

Recueil tres utile des eſcrits de divers autheurs de noſtre temps, par leſquels il eſt monſtré tant par la ſaincte eſcriture, que par les Canons, Conciles, & authorites des anciens Peres de l' Egliſe, que le ſubiect ne doit ſ'en armer contre ſon Roy pour aucun prætext, que ce ſoit. A Paris, Anno 1594 in 8.

Quatre excellens diſcours ſur l' eſtat præſent de la France. Le premier contient ce qui s' eſt paſsé depuis l' An 85. iuſques en l' An 88. avec certeines lettres du Roy & du Duc de Guiſe. Le ſecond continue l' hiſtoire de ce qui eſt advenu depuis l' An 88. iuſques en l' An 91. Le tiers intitulé, la Fleur de Lys, refute les impietes & desguiſements contenus en la declaration du Duc de Mayenne, publié en mois de Ianuier 1593. Le quatrieſme intitulé, l'Auis Eſpagnol, eſt une exhortation de ceux de Paris, qui ne ſe veulent faire Eſpagnols, a tous les Francois de leur parti, de ſe remettre en l' obeiſsance du Roy Henry 4. & ſe deliurer de la tyrannie de Caſtille. Anno 1593. in 12.

Arreſt de la Cour de Parlament contre Iean Caſtel eſcholier eſtudiant en College de Ieſuiſtes, pour le parricide par luy attenté ſur la perſonne du Roy. A Paris An 1595. in 8.

Pourtraict de la Pyramide dresseé devant la porte du Pallais, A Paris 1597. avec privilege du Roy, par Iean le Clerc.

Satyre Menippee de la vertu du Catholicon d' Eſpagne, & de la tenue des Eſtats de Paris. Derniere Edition augmentée outre les precedentes Impreſſions tant de l' interpretation du mot de Higuiero d' Infierno, & qui en eſt l' Autheur, que du ſupplement ou ſuite du Catholicon. Auec les pourtraicts des deux Charlatans, & du Seigneur Agnoſte. Plus le Regret ſur la mort de l' Aſne Ligueur d' une Damoiſelle, qui Mourut durant le ſiege de Paris. M. DC. IIII. in 12.

Diſcours d' eſtat ſur la bleſſure du Roy. A Paris Anno 1595. in 8.

Deliciæ ſive Paradiſus Ieſuiticus, continens Poëtarum & aliorum varios & ingenioſos luſus, quibus Sectæ Jeſui icæ Hypocriſin, aucupia, facinora, pernicioſasq; practicas & molitiones graphicè depingunt.

ELEGIA
IN PARRICIDAS,

Nobiliſs. & Clariſs. Viri,

IAC. AVGVSTI THVANI

Conſiliarii Regii: Præſidis Curiæ ſupremæ Pariſienſis;

Hiſtorici eximii.

RUrſus ab immiti Furiæ bacchantur Averno,
Vipereaſq́; rotat torva Megara comas:
Rurſus Trinacriis Puer ablactatus in antris
Sacrilegâ ſtringit tela cruenta manu:
Notus & Eoo tantùm Aſſaſinus in axe,
Proh pudor, in noſtro viſitur Orbe frequens.
Scilicet has artes nuper Gens gnara nocendi
Exitio invexit, Gallia, nata tuo;
Heſperiæ fuſcis Gens emiſſaria ab oris,
Fucum affectata quæ gravitate tegit;
Nata Magiſtratum convellere, nata miniſtris
Subtrahere obſequium Præſulibuſq́; ſuum;
Geryonæ quæ dum placeat faveatq́; trifauci,
Terrarum reliquos non facit aſsis heros,
Et cœlo facinus dignum putat, omnia ſævi
In Regis longas tradere ſceptra manus;
Quæ diſciplinam morum, quæ Gallica venit
Exuto Legum ſolvere jura metu,
Et vileis Regnantum animas, ipſoſq́; necando
Horrenda Reges proditione docet,
Servandamq́; fidem negat, argutiſq́; cavillis
Detorquet magni juſſa ſevera DEI.
Sunt tamen, & cur ſunt? qui nunc quoq́; crimine in iſto
Obtendant, cauſſam Relligionis agi,
Accuſentq́; bonos ultrò, excuſentq́; nocentes,
Et patrocinio conſilioq́; juvent.

Hoſne

Hoſne Superſtitio maleſanos excitet æſtus,
Quiq; atra vexat pectora bile Furor,
An Pietas ſimulata, meâ nil quærere refert,
Damnandum in magnis cùm ſit utrumq; Viris;
Quos magicis aureis claudentis cantibus anguis
Eſſe inſtar cautos Pagina ſacra jubet,
Candoremq; ſimul mitis ſervare columbæ,
Fallereq; & falli grande putare nefas.
Nos patimur ſegnes, lentiq; ſedemus ad iram,
Et Pietas ipſa Relligione perit:
Si modò Relligio eſt, alere intra viſcera tetram,
Quæ jam ſe corpus fundit in omne, luem:
Si modò Relligio eſt, patriis ſine murmure ſulcis
Accipere hoſtili ſemina jacta manu,
Semina corrupti ſucci, lentiq; veneni,
Noxia doctrinæ ſemina peſtiferæ;
Concipit inde malum quippe inconſulta juventus,
Mox concepto alios inficit ipſa malo:
Jamq; ferè totus Sacer Ordo & Gallica pubes,
Plebſq; avido virus combibit ore nocens:
Jam turgent venæ, cor palpitat, ilia tendunt,
Nullaq; pars toto corpore ſana manet.
Atq; utinam nunquam tibi crus, Dux LOYOLA *Sectæ,*
Iciſſet lævâ miſſa ſagitta manu,
Gallia Cantabrico cum quondam & Iberia bello
Pro patriis facerent prælia aperta focis.
Quàm bello, plus pace noces, & ad ocia verſus
Crudeleis animum vertis ad inſidias:
Galliâ & in mediâ conſcripto milite regnas,
Diraq; fraterno nomine bella geris.
Nempe tua à Bello, cunctorum fonte malorum,
Secta ſata eſt: Bellum hinc nunc & adulta ſerit.
Aſpice Carraſam, placidæ qui tempora vitæ
Impendit ſtudiis, Secta profana, tuis:
Mox ſeptem impoſitas inſedit collibus arces,
Cornua terrificis intonuère minis:
Tympanaq; Italiam confeſtim audita per omnem,
Vrbis & ad portas Hannibal alter adeſt.

Noſq;

Noſq; leves adeò, nos, credula pectora, Galli
Ad bellum infauſta ſollicitamur ave:
Protinus induciæ violantur Patre Quiritum
Auctore, & Martis nuncius Urbe venit.
Pignora jam belli rutilant, micat igneus enſis,
Lividâ adhuc ſtridens à Phlegethontis aqua.
Hæc infelicis Gallis primordia belli,
Quod nos exitio noſtraq; penè dedit.
Huc ergo huc animos, terræ qui ſceptra tenetis:
Nunc velo amoto cernere vera licet.
Cauſſa heic veſtra agitur. nam credite, veſtra potentis
In vita Henrici vertitur ecce ſalus:
Ille quidem petitur, ſed per latus illius omnes
Credite Vos Reges, mens niſi læva, peti.
Nullus jam miſeris toto patet Orbe receptus,
Præſentem oſtentant obvia cuncta necem.
Nil ſecurum uſquam eſt: ſtimulis furialibus actus
Percuſſor, quoquò vertitis ora, latet.
Nam quibus excubiis Majeſtas Regia poſt hac,
Aut quo ſtipatu vivere tuta queat:
Si pueri diſcunt his vitam odiſſe magiſtris,
Extrema & mortis temnere ſupplicia?
Si tormenta pati poſſunt, nilq; inde fateri,
Hacq; Polum ſperant ſcandere poſſe via?
In vitam alterius nil non permittitur illi,
Cui propria eſt odio negligiturve ſalus.
Mentibus hinc teneris gliſcit præpoſterus ardor,
Et cæcos juvenes in ſcelus omne rapit.
Heu ſapimus ſerò, ſapimus tamen, atq; potenti
Eſſe DEO curæ Gallica ſceptra patet:
Qui nos admonitos, tacta tam leniter aure,
De propria memores eſſe ſalute jubet.
Hoc Veneti vidit prudentia cana Senatus,
Vidit, & eſt noſtris reddita cauta malis:
Dum timidæ ſecreta his credere mentis ephebos
Vulpibus, atq; animi pandere vota vetat:
Dumq; ſub his operam ſtudiis navare magiſtris,
Et ferulæ prohibet ſuppoſuiſſe manum.

Vos

Vos quoq;, quos cœli Rector diademate cinxit,
Hoc ſapere exemplo diſcite; Noxa propè eſt:
Nec temerè Errones in Regna admittite veſtra:
Hoſtis ſi quis erit, præbeat hoſpitium;
Sentiet is præſtò damnum, rectéq; monenti
Flebit, at heu ſerò, non habuiſſe fidem.
Mitior infameis exercuit ira volucres,
Quas Phinei menſis incubuiſſe ferunt.
Nempe per hos factum, divinæ ut vocis apud nos
Eſſet ubiq; fames, eſſet ubiq; ſitis.
Quis DEVS alipedes Arctoo ex axe gemellos
Miſit, & ætheria monſtra fugavit ope?
Fercula nunc nullo fœtentia ſumere tactu,
Nunc licet è puro fonte levare ſitim:
Reddita libertas nunc priſtina, reddita Regno
Majeſtas: Sacris nunc quoq; conſtat honos.
Dicere nunc verum licet, atq; audire viciſſim,
Inq; DEI templo nunc bona verba ſonant:
Nullaq; mendaci ponet jam præmia linguæ,
Venaleisve animas ſtator Iberus emet.
Turba inimica vale, non exarſiſſe furore
Centauros tanto Fabula priſca refert,
Marte Pelethronijs auſos confligere iniquo
Convivæ rapta Conjuge Pirithoi:
Quos pius Alcides caſum indignatus amici
Lernææ fixos grandine ſtravit humi.
Quid loquor? Alcidæ eſt inflicta injuria noſtro,
Nec tamen Alcidæ eſt ultio facta manu:
Nempe quòd hic Graio generoſior Hercule Gallus,
Turba Ixionio pejor ut iſta grege eſt:
Quæ gremio ſponſam conata revellere noſtro
Sacra inter menſæ bella cruenta movet,
Monſtrorumq; dolo domitorem aggreſſa nefando
Nunc paſſim noſtro crimine monſtra facit.
Non, mihi vaticino pectus quòd turgeat œſtro,
Glorior, aut intus numen habere puto:
Sed ſi præſaga non me prudentia mentis
Decipit, hæc alios deinde pericla manent.

Tuq; adeò noſtris nimis heu conterminus oris,
Grande domi fratrum qui miſer agmen alis:
Si ſapis, à magno tibi miſſa hæc Rege putato
Præſidia, haud arces vi ſubitura tuas:
Sed quæ compedibus mentes animoſq; tuorum,
Et duris ſtringant nexibus ingenia.
Cum volet ille, per hos te finibus exiget hoſteis,
Mutatoq; procul coget abire ſolo:
Et niſi ſponte feras, nigrum damnabit ad Orcum:
Namq; etiam in ſtygios jus habet ille lacus.
Tu quoq;, Vindelicos qui, Gallica nomina, Bojos,
Qui trans Danubium Norica regna tenes,
Quóq; juves Patres, veſtem queis Fibula nectit,
Effundis totas luxurioſus opes:
Sumptibus immodicis accepta ut damna dolebit,
In Gentem ingratam qui periêre, nepos?
Bello internecino cum dulcia pacis avitæ
Ocia mutabit ſeditioſa cohors:
Et tua regna dabit placito rapienda tyranno,
Quippe ſibi id proprio jure licere putat.
Quin procul ad fuſcos Gens dira remittitur Indos?
Illic mira canunt edere facta Patres:
Illic Relligio per ſola ſilentia creſcit,
Nec res verbo agitur, juſſit ut ille, DEI;
Conſita ſed granis in ſacra roſaria ramos
Fundit, & in ramis multa ſigilla gerit.
His, quibus inter nos perit artibus, incipit illic
Relligio, in cunis mox peritura ſuis:
Et nova cuncta placent, quoniam novus Orbis & ille eſt,
Ex priſca ſupereſt & pietate nihil.
At procul Harpyiæ hinc, procul hinc Ixione nati
Semiferi, gravidæ nubis inane genus.
Eſte novi procul hinc hominum deliria cultus,
Et quæ ſponte ſibi Numina quiſq; facit.
Gallia (nam decorat Gallos hac laude vetuſtas)
Non alit in gremio talia monſtra ſuo.
Nos juvat antiquo vitam producere ritu,
Nos juvat in priſca ſimplicitate mori.

EPIGRAMMA
IN COMPARATIONEM
IHESV & IHESVITARVM

PResbyteri, à ſocio geritis qui nomina JHESV,
   Diſpeream, ſi VOS JHESVS amare poteſt.
Humano generi fons & dator ILLE ſalutis;
   VOS contrà innocuis omnibus exitio.
Cauponantum agmen flagris Templo expulit ILLE,
   Et dixit: Precibus eſt ſacer ille locus:
Templa dicata DEO per VOS SPELVNCA LATRONVM,
   Per VOS facta DEI eſt, magna taberna, Domus.
Fraternum paſſim LEX CHRISTI inculcat amorem:
   Exulat à VESTRIS quàm procul ille Choris?
Non Vſtor CHRIſtus, non Sector: VOS dare flammi-
   Corpora, VOS Chriſti membra ſecare juvat.
Plebem juſſa Patrum, natos ſervare parentum,
   Exemplis CHRIſti nos monet Ordo ſuis:
Contrà in honore Magiſtratus, vel habere parentes,
   IgnatI Patris VOS documenta vetant;
IgnatI, in cujus juratos verba Magiſtri
   Spernere VOS homines hinc juvat, inde DEVM;
IgnatI, cui dote viros fraudare, parentes
   Prole ſua, voti ſumma caputq; fuit;
Quiſquis obit, VOBIS cedant Legata neceſſe eſt,
   Nec refert, Orbus, an Pater ille cluat;
Exhæredantur nati quoq; Quàm procul abſunt
   A JHESV hæc? Hæres nullius ILLE fuit.
VOS cenſu patrio dites ſpoliatis alumnos:
   Reſtitui dominis res jubet ILLE ſuis.
Diſcipulos ſine re paucos ſibi junxit JHESVS:
   Cœtibus in VESTRIS pauper ubiq; jacet.
Nil habuit CHRIſtus: VOS omnia. Nulla ſupellex,
   Nulla domus CHRIſto, culcitra nulla fuit:
VOS urbem veſtris domibus completis & Orbem
   Suffulti plumâ verſicolore caput.

VOS uncti capitis Tonſura coronat: JHESV
Nulla niſi è ſpinis plexa corona fuit.
Perſonæ fuciq; expers agitavit JHESVS,
Ore nihil VESTRO pictius eſſe poteſt.
VOBIS larga cavi ſpirant mendacia folles:
At CHRISTVS doctus non niſi vera loqui.
Plurima ſunt CHRISTI miracula; qualia narrant
Nulla domi à VOBIS edita, multa foris:
Orbe procul noſtro: credat Maranus Apella,
Non ego; & Autores ſit penes iſta fides.
FIBVLA cum CHRISTO nil convenit, omnia pugnant:
Quid confine Polo ſcilicet Orcus habet?
Aut VOBIS JHESVS? quos uſu inſtructa magiſtro
Natura haud Agnos, ſed probat eſſe Lupos.

FINIS.

Univ. Bibl. München.